

Dosarul nr.1a-867/2018

Judecător Vladislav Holban

02-1a-9608-27042018

Judecătoria Botanica Chişinău

D E C X X X X X X X X X X I E

În numele Legii

(dispozitiv)

13 iulie 2018

X X X X X X X X X X

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei

Oxana Robu

Judecători

Igor Mănăscurtă şi Ursu Ludmila

Grefier

Mihaela Mamaliga

Cu participarea:

Procurorului

Valentina Bradu şi Vitalie Călugăreanu

Avocatul inculpatului

Corceac Sorin

Avocatul în interesele (SRL „Eesti Fish”)

Kuşnir Marina

Au examinat în şedinţă deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în secţia investigaţii financiar economice a Procuraturii Generale, Iancu Zaporojan, apelul avocatului Alexandru Zmeu în numele şi interesele inculpatului Nicolae Paşa şi apelul inculpatului Nicolae Paşa, apelul avocatului Kuşnir Mariana în numele şi interesele părţii vătămate declarate împotriva sentinţei Judecătoria Botanica X X X X X X X X X X din 28 martie 2016, în cauza penală întru acuzarea lui :

Paşa Nicolae X X X X X X X X X X, născut la X X X X X X X X X X, originar din X X X X X X X X X X, X X X X X X X X X X, moldovean de naţionalitate, cu studii juridice superioare, căsătorit, angajat în câmpul muncii, desfăşoară activitate în calitate de executor judiciar, în temeiul licenţei nr. 019 din 06 august 2010, supus militar, anterior judecat, antecedente penale stinse, cetăţean al RM, cod numeric personal X X X X X X X X X X,

În comiterea infracţiunii prevăzute la art. 328 alin. (1), art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal al RM.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- Primei instanţe de la 03 septembrie 2014 până la 28 martie 2016.

- Instanţei de apel din 03 mai 2016 până la 28 noiembrie 2017.

- Instanţa de recurs din 05 ianuarie 2018 până la 06 martie 2018.

- Instanţa de apel din 27 aprilie 2018 până la 13 iulie 2018.

Procedura de citare a fost respectată.

Audiind participanţii la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanţa de apel, în conformitate cu art.415 alin. (1) pct. 1) lit. c), şi pct. 2 art. 417-418 CPP al RM, Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău ,

D E C I D E:

Respinge apelul procurorului Iancu Zaporojan, şi apelul avocatului Kuşnir Mariana, în interesele SRL,, Eesti Fish”, ca fiind nefondate.

Admite apelul inculpatului Paşa Nicolae şi apelul avocatului Zmeu Alexandru în interesele inculpatului Paşa Nicolae, casează total sentinţa Judecătoria Botanica X X X X X X X X X X din 28.03.2016 şi pronunţă o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă după cum urmează:

Paşa Nicolae XXXXXXXXXX se achită pe art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Se respinge acțiunea civilă înaintată de SRL „Eesti Fish” împotriva inculpatului Paşa Nicolae, privind repararea prejudiciului material de 330 000 (trei sute treizeci mii) lei, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la data pronunțării integrale a deciziei stabilită pentru 09 august 2018, ora 14.⁰⁰ min.

Președintele ședinței

Oxana Robu

Judecători

Igor Mânăscuță

Ursu Ludmila

Dosarul nr.1a-867/2018

Judecător Vladislav Holban

02-1a-9608-27042018

Judecătoria Botanica Chişinău

D E C I XXXXXXXXXXXX E

În numele Legii

13 iulie 2018

XXXXXXXXXX

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei

Oxana Robu

Judecători

Igor Mânăscurtă şi Ursu Ludmila

Grefier

Mihaela Mamaliga

Cu participarea:

Procurorului

Valentina Bradu şi Vitalie Călugăreanu

Avocatul inculpatului

Corceac Sorin

Avocatul în interesele (SRL „Eesti Fish”)

Kuşnir Marina

Au examinat în şedinţă deschisă în ordine de apel, apelul procurorului în secţia investigaţii financiar economice a Procuraturii Generale, XXXXXXXXXXXX, apelul avocatului Alexandru Zmeu în numele şi interesele inculpatului Nicolae Paşa şi apelul inculpatului Nicolae Paşa, apelul avocatului Kuşnir Mariana în numele şi interesele părţii vătămate declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Botanica XXXXXXXXXXXX din 28 martie 2016, în cauza penală întru acuzarea lui :

Paşa Nicolae XXXXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXXXX, originar din XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, moldovean de naţionalitate, cu studii juridice superioare, căsătorit, angajat în câmpul muncii, desfăşoară activitate în calitate de executor judiciar, în temeiul licenţei nr. 019 din 06 august 2010, supus militar, anterior judecat, antecedente penale stinse, cetăţean al RM, cod numeric personal XXXXXXXXXXXX,

În comiterea infracţiunii prevăzute la art. 328 alin. (1), art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal al RM.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- Primei instanţe de la 03 septembrie 2014 până la 28 martie 2016.

- Instanţei de apel din 03 mai 2016 până la 28 noiembrie 2017.

- Instanţa de recurs din 05 ianuarie 2018 până la 06 martie 2018.

- Instanţa de apel din 27 aprilie 2018 până la 13 iulie 2018.

Procedura de citare a fost respectată.

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Botanica din 28 martie 2016, Pașa Nicolae XXXXXXXXXX a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal al Republicii Moldova și în baza acestei legi condamnat la 6 (șase) ani și 6 (luni) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și privarea de dreptul de a exercita activitatea de executor judecătoresc pe un termen de 10 (zece) ani.

Acțiunea civilă înaintată de către SRL „Eesti Fish” s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Pentru a se pronunța, în sensul enunțat, instanța de fond a constatat că, Pașa Nicolae, având spre executare Titlu executoriu nr.2e-756/14 din 18 ianuarie 2014, eliberat de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, judecător Iorgov Steliana, prin încheierea nr.019-1379/14 din 21 ianuarie 2014, a aplicat sechestrul pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Eesti Fish”, în limita sumei de 40 882,40 euro, echivalentul a 732 645,31 lei, adjudecată în cadrul unui proces civil la cererea de chemare în judecată a SRL „Disvelcom-Prim”. Urmare, ignorând prevederile art-ilor. 117 alin.(1) din Codul de executare și 176 alin.(2) din Codul de procedură civilă, care îl obliga să evalueze bunurile sechestrate la prețurile medii de piață și să aplice sechestrul doar în limita valorilor revendicârilor din acțiune, s-a deplasat la frigidierul SRL „Diloni Grand”, nr.33, amplasat în XXXXXXXXXX, str. Valea Băcului, 5/1, unde în lipsa administratorului sau reprezentantului SRL „Eesti Fish”, a aplicat sechestrul prin procesul-verbal de sechestrul din 21 ianuarie 2014 asupra peștelui și crevetele congelate ale SRL „Eesti Fish” în sumă de 1493025,60 lei (fără TVA) potrivit actului de inspecție financiară din 04 noiembrie 2014, neincluzând intenționat valoarea de contabilitate a acestora.

Potrivit procesului-verbal de sechestrul, sub sechestrul au fost plasate:

1. 1482 kg de pește „Somon 6-9 kg”,
2. 1565,80 kg de pește „Somon 1 kg+”,
3. 1015,8 kg de pește „Chetă 9-12 LSB”,
4. 2810 kg de pește „Păstrăv 1-2 kg”,
6. 535,9 kg fileu de pește „Chetă C”,
- 7.1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”, 1-3 kg,
- 7.2. 1169 kg de „Crevete 500-1000 gr”, 6-7 kg
8. 492 kg de fileu de pește „Păstrăv”,
9. 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”,
10. 2320 kg de pește „Zubatca”,
11. 2231 kg de pește „Grenadier”,
12. 390 kg de pește „Halibut 2-3 kg”,
13. 80 kg fileu de pește „Hering”,
14. 15 700 kg de pește „Salaca 15+”,
15. 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg”

La fel în vederea asigurării acțiunii civile, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, la 30 ianuarie 2014, a aplicat sechestrul și pe mijloacele bănești aflate la contul bancar al SRL „Eesti Fish”, deservit de filiala nr.17 a BC „Moldova Agroindbank”, soldul căruia constituia 46 127,79 lei.

Tot el, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, după aplicarea sechestrului pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Eesti Fish” în sumă de 1 493 025,60 lei (fără TVA), invocând o convenție între părți în scopul anulării parțiale a sechestrului, prin încheierea nr.019-1379 din 06 februarie 2014, a dispus ridicarea sechestrului pe peștele indicat la pct-le nr.14 și nr. 15 din procesul-verbal de sechestrul, care constituia suma de 727 450 lei, după cum urmează:

14. 15 700 kg de pește „Salaca 15+”,
15. 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg”,

Ulterior, prin încheierea nr.019-1001 r/14 din 21 februarie 2014, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, invocând Raportul de evaluare a bunurilor sechestrate executat la 04 februarie 2014 la cererea SRL „Eesti Fish” și faptul că, valoarea mărfii sechestrate depășește în esență mărimea sumei urmărite, a dispus anularea sechestrului pe pește și crevete în sumă de 550 779 lei, indicate la pct-le nr. 1, nr.2, nr.7.1 și nr.12 a procesului-verbal de sechestrul, după cum urmează:

1. 1482 kg de pește „Somon 6-9 kg”,
2. 1565,80 kg de pește „Somon 1 kg+”,
- 7.1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”, 1-3 kg,
12. 390 kg de pește „Halibut 2-3 kg”

14. 379 kg de pește „Măruț 2-3 kg”;

Prin încheierea nr.019-1379 din 12 martie 2014, a plasat din nou sub sechestru, eliberându-le de sub sechestru pe cele indicate la pct-le nr.3, nr.4, nr.6, nr.8, nr.9, nr.10, nr.11 și nr.13, în sumă de 541 642 lei, și anume:

3. 1015,8 kg de pește „Chetă 9-12 LSB”;
4. 2810 kg de pește „Păstrăv 1-2 kg”;
5. 535,9 kg fileu de pește „Chetă C”;
8. 492 kg de fileu de pește „Păstrăv”;
9. 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”;
10. 2320 kg de pește „Zubatca”;
11. 2231 kg de pește „Grenadier”;
13. 80 kg fileu de pește „Hering”;

Urmare, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Central (Botanica) din 25 martie 2014, judecător Puica Veronica, instanța a dispus anularea încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae nr.019-1379/14 din 12 martie 2014, menținând doar sechestru pe conturile bancare ale SRL „Eesti Fish” în limita sumei de 40 882,40 lei.

Prin Decizia Colegiului Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, încheierea Judecătorei Botanica XXXXXXXXXX din 25 martie 2014 a fost casată, în partea anulării încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae nr.019-1379 din 12 martie 2014, adoptând o nouă încheiere prin care capătul de cerere înaintat de SRL „Eesti Fish”, privind anularea încheierii nr.019-1379 din 12 martie 2014, prin care s-a dispus anularea încheierii din 21 februarie 2014, anularea parțială a procesului-verbal de sechestru din 21 ianuarie 2014, cu eliberarea de sub sechestru a mărfurilor plasate la pct-le nr.3, nr.4, nr.6, nr.8, nr.9, nr.10, nr.11, nr.13 din procesul-verbal de sechestru și menținerea sechestrului pe bunurile plasate la pozițiile nr. 1, nr.2, nr.7 și nr. 12, a fost respinsă ca neîntemeiată. În rest, încheierea primei instanțe, în partea prin care a fost menținută încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae privind aplicarea sechestrului pe conturile bancare ale debitorului SRL „Eesti Fish” în limita sumei de 40 882,40 euro, a fost menținută.

Între timp, pe perioada contestării inclusiv în instanța de judecată a acțiunilor ale executorului judecătoresc Pașa Nicolae, a expirat termenul de valabilitate la anumite cantități de pește și crevete, cum sunt (conform procesului-verbal de sechestru):

9. 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 16 aprilie 2014;
10. 2320 kg de pește „Zubatca”, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 12 martie 2014;
11. 2231 kg de pește „Grenadier”, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 28 martie 2014;
- 7,1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”, 1-3 kg, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 31 martie 2014.

Fiind transmis spre nimicire conform facturii Seria WB XXXXXXXXXX din 15 septembrie 2014, pește „Zubatca” 1848,00 kg, pește „Grenadier” 1012,00 kg, pește „Biban de mare” 780,00 kg și „Crevete M 500 gr”, 630,00 kg, cu o greutate totală de 4270,00 kg în valoarea totală 142 526,72 lei (fără TVA) potrivit actului de inspecție financiară din 04 noiembrie 2014.

Prin acțiunile sale, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, a aplicat sechestrul în valoarea totală, pe conturile bancare, pe bunurile mobile și imobile ale SRL „Eesti Fish”, în suma de 1493025,60 lei (fără TVA), cu mult peste valoarea acțiunii care constituia 40 882,40 euro, echivalentul sumei de 732 645,31 lei, sistând astfel nejustificat întreaga activitate a agentului economic SRL „Eesti Fish”, fiind lipsită de posibilitatea de a-și achita datoriile față de furnizorii de marfa, achitarea salariilor angajaților, inclusiv pentru alte utilități, iar prin expirare termenului de valabilitate a cantităților de pește și crevete au fost cauzate daune în proporții considerabile, în sumă de 142 526,72 lei (fără TVA).

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 01 aprilie 2016, avocatul Alexandru Zmeu a declarat apel în numele și interesele inculpatului Pașa Nicolae, prin care solicită, casarea sentinței din 28 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Pașa Nicolae să fie achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 328 alin. 3 lit. d) CP RM.

În motivarea cererii de apel a invocat că lipsește obiectul infracțiunii, care constituie un element obligatoriu al componenței de afracțiune. În acțiunile lui Pașa Nicolae lipsește fapta prejudiciabilă, care constituie semnul obligatoriu al laturii obiective. Lipsa faptei prejudiciabile se confirmă prin următoarele motive:

Intentarea procedurii de executare a fost legală și întemeiată în baza unui document executoriu emis de instanța de judecată.

Toate acțiunile executorului judecătoresc Nicolae Pașa au fost menținute integral de instanța de judecată, ce confirmă legalitatea și temeinicia acestora.

Legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc Nicolae Pașa au fost confirmate prin Decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 04.12.2014. Prin Decizia turtii de Apel Chisinau din 22.05.2014 acțiunile executorului judecătoresc Pașa Nicolae au fost recunoscute drept legale și întemeiate.

Această Decizie din XXXXXXXXXX fiind contestate pe cale extraordinară de atac, a fost menținută integral. Instanța de fond recunoscând acțiunilor lui Pasa Nicolae ca prejudiciabile, automat recunoaște ilegalitatea hotărârilor judecătorești ierarhic superioare.

Instanța de fond eronat a invocat executorului judecătoresc Pașa Nicolae încălcarea prevederilor art. 117 alin. (1) CE al RJV, deoarece: Art. 117 CE al RM în mod general prevede evaluarea bunurilor supuse sechestrului. Art. 117 alin. (2) CE al RM prevede, că

daca evaluarea bunurilor este dificila ori debitorul sau creditorul nu este de acord cu valoarea bunului determinata de executorul judecatoresc, acesta din urma va antrena in evaluare un evaluator in domeniu. Instanta de fond nu a tinut cont de aceasta norma juridica. Art. 27 alin. (4) CE al RM prevede expres modalitatea de aplicare a sechestrului in cazul masurilor de asigurare a actiunii, executata de catre executorul judecatoresc Paşa Nicolae in cazul examinat. De asemenea, este inoportun trimiterea la art. 176 CPC al RM din partea instantei de fond din motivul ca, la momentul aplicării sechestrului valoarea de piata a mărfii sechestrate era imposibil de a fi stabilita. In astfel de circumstanțe executorul judecatoresc a acționat in baza art. 27 alin. (4) CE al RM, adica a aplicat sechestrul asupra intregului lot de marfa, iar la cererea debitorului, după ce acesta a demonstrat documentar ca, valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, s-a menținut sub sechestrul doar bunurile a căror valoare acoperea valoarea acțiunii.

Dauna materială a survenit nu din vina executorului judecatoresc, dar din inacțiunea ilegală a debitorului. De asemenea apărarea in susținerea poziției a invocat art. art. 120, 163 alin. (1), 182 alin. (2) CPC al RM.

Lipsește raportul causal între fapta prejudiciabilă și consecința infracțională.

Lipsește latura subiectivă. Apărarea invocă, ca executorul judecatoresc Paşa Nicolae in urma exercitării procedurii de executare nu a încălcat nici o normă juridică incriminate de acuzare, acțiunile inculpatului nu au creat niciun pericol pentru buna desfășurare a activității de executare, iar prejudiciul material a survenit nu din vina inculpatului. Executorul judecatoresc Paşa Nicolae nu a prevăzut și nici nu a putut să prevadă survenirea daunei materiale imputate, iar prejudiciul a rezultat doar din culpa debitorului, acesta acționând cu rea credință. In pofida faptului, ca apărarea a susținut lipsa vinovăției instanța de fond grav și iremediabil a făcut analiza laturii subiective. Cu motivarea făcută in setință, inculpatul urma să fie recunoscut culpabil in comiterea infracțiunii prevăzută de art. 329 CP al RM, dar nicicum in baza art. 328 CP al RM

Apărarea consideră ca, nu a fost just stabilit statutul părții vătămate. Potrivit înscrisurilor cercetate in instanța de judecată debitorul este persoana juridică - SRL "EESTI FISH", iar in calitate de partea vătămată figurează persoana fizică - Pjorbu Piotr.

In privința acțiunii civile. Apărarea consideră ca, acțiunea civilă înaintată de partea civilă este neîntemeiată, deoarece potrivit art. 1398 CC al RM, cel care acționează față de altul in mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul material și cel moral.

Apel împotriva sentinței a declarat și inculpatul Nicolae Paşa prin care solicită casarea sentinței contestate cu dispunerea achitării acestuia.

In motivare inculpatul apelant a invocat că in cadrul procesului de judecată cert și evident a fost demonstrat faptul ca, inculpatul acționând ca executor judecatoresc, a acționat la cererea creditorului in strictă conformitate cu legislația in vigoare aplicând întocmai prevederile codului de executare, fapt ce a fost recunoscut printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Instanța greșit a invocat faptul ca, in cadrul ședinței de judecată numită la contestarea actelor executorului judecatoresc nu a fost invocată ilegalitatea întocmirii procesului verbal de către debitor.

Debitorul procedurii de executare a solicitat anularea procesului verbal, instanța refuzând s-o facă, confirmând legalitatea acestuia.

Iar in cazul in care actele executorului judecatoresc nu au fost contestate ele se prezumă a fi legale in conformitate cu art 3 a Legii cu privire la Executorii Judecătorești.

Instanța nu a tinut cont de faptul ca legalitatea și temeinicia acțiunilor executorului judecatoresc a fost confirmată și prin decizia Colegiul Disciplinar de pe lângă Ministerul Justiției.

Instanța nu a tinut cont de faptul ca executorul judecatoresc era in imposibilitate de a transmite marfa la păstrare cu posibilitatea de a o comercializa pe motiv ca in conformitate cu art 117 CE doar cu consimțământul creditorului executorul judecatoresc putea transmite marfa la păstrare debitorului.

De fapt, in cadrul procesului de judecată executorului judecatoresc nu i-a fost invocat încălcarea cărorva norme a codului de executare și nu a tinut cont de faptul ca eventualul prejudiciul a fost cauzat in urma acțiunilor cu rea credință a debitorului.

Mai mult ca atât instanța de judecată a ignorat unele circumstanțe, abuziv și selectiv apreciind probele doar in defavoarea inculpatului.

Instanța nu a tinut cont de faptul ca, in cadrul procesului de judecată intentat la cererea SRL "Eesti Fish" la acțiunile executorului judecatoresc, ultimii invocau faptul înstrăinării mărfii aflate sub sechestrul astfel încât din declarațiile acestora nici nu exista această marfă la depozit.

Mai mult ca atât instanța nu a examina acțiunile debitorului prin care ultimul solicita anularea parțială a sechestrului de pe pozițiile 1,2,7, și 12 cu menținerea sechestrului asupra lotului de marfă poziționate la pozițiile 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 13 marfă valabilitatea de păstrare a căreia expira integral la finele lunii martie.

Instanța a trecut cu vederea faptul acționării cu rea credință a debitorului in cadrul procedurii de executare fapt ce a și provocat prejudiciul.

Instanța învinuându-l pe acesta despre comiterea infracțiunii prevăzută de art 328 Cod Penal prin imprudență a dovedit incompetența sa atât in domeniul dreptului penal cât și in domeniul executării silite ignorând prevederile legale ale Codului de Executare și cel Procesual Penal.

Deci, instanța de fond a demonstrat necunoașterea prevederilor legislației bazându-se doar pe învinuirile aduse, ignorând total

argumentele si probele apărării aplicând prioritar intima convigere sau bazându-se pe alte temeiuri decât cele legale, a emis o Hotărâre ilegală si neîntemeiată.

Potrivit alin. 1 pct. 2, și alin. 2 al art. 401, alin.1 al art. 402 din Codul de procedură penală, inculpatul și avocatul în interesele inculpatului poate declara apel în ce privește latura penală și civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Colegiul penal, verificând acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens, consideră apehurile declarate în termen. Sentința a fost pronunțată public la data de 28 martie 2016 fiind recepționată de participanții la proces în aceeași zi fapt confirmat prin recipisa semnată f.d. 209 vol 4, iar cererile de apel a au fost declarate la data de 01 aprilie 2016 și 11 aprilie 2016, or în a 04-a zi și a 15-a zi, fiind astfel, respectate prescripțiile art. 402 alin. 1 din Codul de procedură penală al RM.

Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel procurorul în Procuratura Chișinău, XXXXXXXXXX, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște Pașa Nicolae XXXXXXXXXX, a.n. 18.12.1979 culpabil de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(l) din Codul penal și ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

Pentru infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(3) lit.d) din Codul penal procurorul solicită ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 11 ani.

În baza art.84 din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, procurorul a solicitat ai stabili definitiv inculpatului, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 13 ani.

În motivarea apelului său procurorul a invocat faptul că sentința aplicată inculpatului Pașa Nicolae este una blândă, ținând cont de faptul că acesta nu a restituit prejudiciul părții vătămate SRL Eesti Fish, mai mult acesta pe toată durata procesului penal a demonstrat față de reprezentantul companiei Piotr Sorbu un comportament agresiv, afirmând asupra fabricării dosarului penal.

Potrivit alin. 1 pct. (1) al art.401 și alin. 1 al art. 402 din Codul de procedură penală al RM, poate declara apel procurorul, în ceea ce privește latura penală și civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Colegiul penal, verificând acest aspect a stabilit că, sentința a fost pronunțată public la data de 28 martie 2016 fiind recepționată de participanții la proces la aceeași dată, semnând despre acest fapt în recipisa anexată la materialele pricinii, f. d. 209 vol 4, iar cererea de apel a fost declarată la data de 11 aprilie 2016, or în a 15-a zi de la pronunțare, f. d. 27-51 vol 4, respectând prescripțiile alin. 1 al art. 402 din Codul de procedură penală al RM.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 11 aprilie 2016, avocatul Kușnir Mariana a declarat apel în numele și interesele SRL Eesti Fish, prin care solicită casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pașa Nicolae să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. 1 și 328 alin. 3 Cod penal și să fie admisă integral acțiunea civilă și a încasa de la Pașa Nicolae în folosul Eesti Fish a prejudiciului material în mărime de 330 000 lei.

În motivarea cererii de apel avocatul părții vătămate a invocat următoarele:

Potrivit art. 176 alin. 2 Cod de executare, sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorilor revendicărilor din acțiune. Inculpatul deplasându-se la SRL "Diloni Grand" a aplicat sechestrul pe peștele și crevetele congelate ale SRL Eesti Fish în sumă de 2030291 lei, neincluzând intenționat valoarea acesteia, cauzându-i agentului economic daune considerabile survenite prin stoparea activității victimei în rezultatul acțiunilor ilegale ale executorului judecătoresc.

Potrivit alin. 2 al art. 401 și alin. 1 al art. 402 din Codul de procedură penală al RM, poate declara apel avocatul în numele părții vătămate, în ceea ce privește latura penală și civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Colegiul penal, verificând acest aspect a stabilit că, sentința a fost pronunțată public la data de 28 martie 2016 fiind recepționată de participanții la proces la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele pricinii, f. d. 209 vol 4, iar cererea de apel a fost declarată la data de 11 aprilie 2016, or în a 15-a zi de la pronunțare, f. d. 52-59 vol 5, respectând prescripțiile alin. 1 al art. 402 din Codul de procedură penală al RM.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, a fost respins ca fiind nefondate apelul procurorului în secția investigații financiar economice a Procuraturii Generale, XXXXXXXXXX, apelul avocatului Alexandru Zmeu în numele și interesele inculpatului Nicolae Pașa și apelul inculpatului Nicoale Pașa, apelul avocatului Kușnir Mariana în numele și interesele părții vătămate declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central (Botanica) din 28 martie 2016, și menține fără modificări sentința contestată.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 06 martie 2018, a fost admise recursurile ordinare declarate de către avocații Grosu Vladimir și Zameu Alexandru în numele inculpatului și de inculpatul Pașa Nicolae, prin care a fost casată decizia Curții de apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Pașa Nicolae și cu dispunerea rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

în ședința instanței de apel, procurorul participant, vitane Caiugareanu a plecat pentru admiterea cererilor de apel declarate de acuzator și de partea vătămată în sensul declarat și a solicitat admiterea acestora și respingerea apelurilor depuse de partea apărării.

Inculpatul Pașa Nicolaei XXXXXXXXXX și avocatul Sorin Corceac în interesele acestuia în ședința de judecată au pledat pentru admiterea apelului declarat de apărare în sensul declarat și respingerea apelurilor declarate de acuzator și de partea vătămată.

Avocatul părții vătămate SRL „Eesti Fish”, Kușnir Mariana, a pledat în ședința de judecată pentru admiterea cererilor de apel declarate de partea vătămată și de acuzator în sensul declarat și a solicitat admiterea acestora și respingerea apelurilor depuse de partea apărării

Colegiul penal, audiind părțile, examinând materialele cauzei penale, consideră că apelul acuzatorului de stat XXXXXXXXXX, apelul avocatului Kușnir Mariana în numele și interesele părții vătămate SRL „Eesti Fish” declarate împotriva sentinței Judecătorei Botanica XXXXXXXXXX din 28 martie 2016, sunt nefondate și urmează a fi respinse, iar apelul avocatului Alexandru Zmeu în numele și interesele inculpatului Nicolae Pașa și apelul inculpatului Nicoale Pașa, declarate împotriva sentinței Judecătorei Botanica XXXXXXXXXX din 28 martie 2016, urmează a fi admise cu casarea acestei sentințe, și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 alin. (1)-(6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. .

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

În temeiul art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;
- 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;
- 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;

Prin prisma normelor procedurale indicate, Colegiul penal reține că în baza art. 328 alin. (1) și (3) lit. d) Cod penal, care a fost imputat inculpatului, constituie infracțiune săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau (*textul „intereselor publice sau” a fost declarat neconstituțional prin hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 17, MO nr. 352-355 din 29 septembrie 17 art. 92, în vigoare 27 iunie 17*) drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, sau aceleași acțiuni soldate cu urmări grave, Legea penală instituind pentru comiterea acestei infracțiuni o pedeapsă cu închisoare de la 6 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.

Din conținutul art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, instanța de apel deduce că subiect al infracțiunii imputate inculpatului poate fi doar o persoană publică.

Potrivit art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

În conformitate cu art. 21 alin. (1) Cod de executare, executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii.

Articolul 2 alin. (1)-(3) Cod de executare, executorul judecătoresc este persoană fizică investită de stat cu competența de a îndeplini

Articolul 2 alin. (1) și (3) Cod de executare, executorul judecătoresc este persoana fizică investită de stat cu competența de a începe și desfășura activități de interes public prevăzute de prezenta lege și de alte legi. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat. Doar executorul judecătoresc licențiat și investit în condițiile prezentei legi poate efectua executarea silită.

Activitatea executorului judecătoresc nu este activitate de întreprinzător.

Activitatea executorului judecătoresc se desfășoară în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenență politică, de avere, de origine socială sau de orice alt criteriu.

Prin prisma acestor norme instanța deduce că inculpatul, activând în baza licenței nr. 019 din 06 august 2010 și a ordinului Ministerului Justiției nr. 345 din 13 septembrie 2010, fiind investit cu atribuții de executare a documentelor executorii, se încadrează în noțiunea de persoană publică, astfel încât constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal, contrar aserțiunilor părții apărării, opinie combătută prin dispozițiile citate supra ale normelor speciale ce reglementează activitatea licențiată exercitată de inculpat.

Obiectul juridic special al infracțiunii specificate la art. 328 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, ce presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor ocrotite de Lege ale persoanelor, iar obiectul material al infracțiunii de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu îl reprezintă, sau poate să-l reprezinte, corpul persoanei sau bunurile mobile ori imobile ale victimei, care este o persoană fizică sau juridică, ale cărei drepturi sau interese ocrotite de Lege suferă daune în proporții considerabile, iar sub aspectul alin. (3) lit. d) al art. 328 Cod penal, suferă urmări grave.

Latura subiectivă a infracțiunii vizate se manifestă prin intenție directă sau indirectă.

Latura obiectivă a infracțiunii se structurează în următoarele:

- 1) fapta prejudiciabilă, ce se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege;
- 2) urmările prejudiciabile, ce constau în daunele în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de Lege ale persoanelor fizice și juridice, soldate cu urmări grave;
- 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, sub aspectul faptei prejudiciabile, Colegiul penal reține că latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpatului se realizează prin acțiunile făptuitorului, ce depășește vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege.

Infracțiunea imputată inculpatului se caracterizează prin prezența a două semne:

- 1) infracțiunea se comite datorită folosirii de către subiect a îndatoririlor sale de serviciu;
- 2) infracțiunea este comisă cu depășirea vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege.

Prin urmare, analiza semnelor infracțiunii nominalizate implică stabilirea competenței persoanei respective, care este determinată de actele normative corespunzătoare (Statute, Regulamente, Instrucțiuni, alte acte legislative și normative), în care sunt prevăzute drepturile și obligațiile acestor persoane și determinarea limitelor drepturilor și atribuțiilor oferite subiecților infracțiunii respective prin cadrul legal și normativ pertinent.

Prin acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege urmează de înțeles asemenea acțiuni care:

- 1) vădit depășesc competența persoanei publice, ce ține de competența persoanei cu funcție de răspundere ierarhic superioară sau a unui organ colegial;
- 2) ar putea fi întreprinse de către persoana publică numai în prezența unor circumstanțe excepționale indicate în Lege;
- 3) nu pot fi comise de către nimeni, nici într-un fel de circumstanțe.

Astfel, pentru existența componenței date de infracțiune, este necesar ca acțiunile făptuitorului să depășească limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de Lege, în mod vădit, adică indiscutabil și neîndoielem și pentru făptuitor.

Colegiul relevă că inculpatului i se incriminează comiterea infracțiunii în cadrul exercitării atribuțiilor de executor judecătoresc la gestionarea procedurii de executare nr. 019-1379/14, intentată în baza cererii creditorului SRL „Disvelcom Prim” din 21 ianuarie 2014 și a titlului executoriu nr. 2e-756/14 din 18 ianuarie 2014, eliberat de Judecătoria Rîșcani, XXXXXXXXXX, prin care s-a dispus aplicarea, în calitate de măsură de asigurare a acțiunii, a sechestrului pe conturile întreprinderii SRL „Eesti Fish” și bunurile mobile și imobile în limita sumei de 40882,40 euro, procedura nominalizată fiind inițiată în temeiul încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 21 ianuarie 2014 privind primirea documentului executoriu spre executare și intentarea procedurii de executare.

Examinând materialele cauzei prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel reține următoarele.

Inculpatul Pașa Nicolae, în ședințele instanței ierarhic inferioare și în cadrul audierii în instanța de apel, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o și a declarat că la data de 21 ianuarie 2014 spre executare a fost primit documentul executoriu nr. 2e-756/14 din 18 ianuarie 2014 emis de Judecătoria Rîșcani XXXXXXXXXX privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile precum și a

mijloacelor de pe contul firmei SRL „Eesti Fish” în valoare de 40882,40 euro. În scopul executării documentului executoriu nominalizat a fost aplicat sechestrul pe bunurile date prin procesul-verbal, din 21 ianuarie 2014. În legătură cu faptul absenței debitorului la momentul aplicării sechestrului procesul-verbal a fost întocmit conform prevederilor art. 115 alin.(3) Codul de executare în prezența a doi martori și deoarece în actul executoriu nu au fost indicate bunurile asupra cărora urma să fie aplicat sechestrul, în temeiul art. 27 alin. (4) Codul de executare a fost aplicat sechestrul asupra tuturor bunurilor aflate în depozitul frigorific. În depozitul frigorific a intrat cu acordul proprietarului SRL „Diloni Grand”. La data de 04 februarie 2014 la biroul executorului judecătoresc s-a prezentat reprezentatul SRL „Eesti Fish” și a solicitat anularea parțială a sechestrului, invocând că valoarea bunurilor sechestrate depășește valoarea acțiunii, în legătură cu acest fapt a fost înștiințat creditorul SRL „Disvelcom Prim” și la 06 februarie 2014 ambele părți s-au prezentat la biroul executorului judecătoresc și de comun acord au decis ridicarea sechestrului asupra unei părți din bunurile sechestrate și anume poziția nr. 14 și nr. 15 indicate în procesul-verbal de sechestrul, restul bunurilor rămânând în continuare sub sechestrul. În rezultatul acestui fapt a fost emisă încheierea din 06 februarie 2014 prin care a fost ridicat sechestrul de pe bunurile sechestrate și anume poziția nr. 14 și nr. 15 indicate în procesul-verbal de sechestrul, acțiuni ce au fost întreprinse în temeiul art. 90 alin. (1) Cod de executare, prin ce a fost determinată modalitatea de executare. La data de 10 februarie 2014 debitorul, ignorând înțelegerea amiabilă a solicitat repetat anularea sechestrului de pe bunurile sechestrate și anume poziția 1, 2, 7 și 12 indicate în procesul-verbal de sechestrul, despre care fapt a fost informat creditorul care și-a manifestat dezacordul cu cererea dată, deoarece anterior au stabilit de comun acord modalitatea de executare, totodată a invocat că raportul de evaluare prezentat nu reprezintă valoarea reală a bunurilor. La data de 11 februarie 2014 a fost emisă încheierea executorului judecătoresc prin care, i-a acordat creditorului un termen de 10 zile pentru a prezentat o evaluarea a bunurilor care să prezinte valoarea reală a bunurilor, în caz contrar va fi luată drept bază evaluarea prezentată de debitor. În termenul acordat, creditorul nu a prezentat o evaluare, motiv din care la data de 21 februarie 2014 a fost emisă o încheiere prin care au fost eliberate de sub sechestrul bunurile la pozițiile solicitate de către debitor. Între timp debitorul a depus plîngere asupra acțiunilor executorului judecătoresc cu scopul de intimidare și impunerea a acestuia de a satisface cererile sale. La data de 12 martie 2014 la biroul executorului judecătoresc s-a prezentat creditorul și a solicitat menținerea sechestrului pe bunurile sechestrate și anume poziția 1, 2, 7 și 12 indicate în procesul-verbal de sechestrul și banii de pe contul bancar în sumă de 61127 lei, invocând că marfa dată este mai solicitată pe piață și în acest fel vor fi diminuate cheltuielile de executare. Astfel, luînd în considerare că părțile procedurii de executare la data de 06 februarie 2014 de comun acord au stabilit modalitatea de executare și faptul că consecutivitatea de executare se stabilește de comun acord între creditor și executorul judecătoresc, a fost emisă o încheiere prin care a fost anulată încheierea din 21 februarie 2014. Pe întreaga perioadă i-a fost propus în mod verbal reprezentantului debitorului Belinschi Maxim, de către creditor, transmiterea bunurilor în posesia debitorului spre comercializare cu condiția virării banilor pe contul debitorului, însă acesta deși verbal a acceptat a refuzat să semneze sub pretextul necesității acordului debitorului. Concomitent a contestat acțiunile executorului judecătoresc inclusiv încheierea din 12 martie 2014, invocând că bunurile sechestrate și anume poziția 1, 2, 7 și 12 indicate în procesul-verbal de sechestrul, nu mai există acestea fiind comercializate deja, aceasta fiind eliberată în ziua emiterii încheierii și comercializată cu virarea banilor pe conturile debitorului. Prin încheierea Judecătoriei Botanica XXXXXXXXXX din 25 martie 2014, instanța a dispus anularea încheierii din 12 martie 2014 parțial, menținînd în partea aplicării sechestrului pe conturile bancare ale SRL „Eesti Fish”. La 31 martie 2014 creditorul a ridicat de la depozitar SRL „Diloni Grand” certificatul nr. 52 prin care marfa indicată la poziția 1, 2, 7 și 12 indicate în procesul-verbal de sechestrul, se află în depozitul frigorific al SRL „Diloni Grand”, proba dată a stat la baza contestării încheierii din 25 martie 2014 a Judecătoriei Botanica XXXXXXXXXX, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014 a fost casată, în partea anulării încheierii inculpatului din 12 martie 2014, prin care a fost respinsă cererea debitorului și a fost menținută încheierea executorului judecătoresc, prin ce a fost confirmată legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc. Ulterior debitorul a depus cerere de revizuire care a fost respinsă prin încheierea Curții de Apel Chișinău. Deși debitorul a înaintat mai multe cereri în adresa executorului judecătoresc cît și în instanța de judecată acesta niciodată nu a invocat expirarea termenului de valabilitate a bunurilor, mai mult ca atît acesta a solicitat menținerea sechestrului pe bunurile a căror termen expira, prin ce a dus în eroare executorul judecătoresc și organele procuraturii, de fapt fiind unicul vinovat de cele întîmplate. În conformitate cu art. 123 Codul de executare dacă bunul sechestrat este supus degradării sau suferă schimbări care implică pericolul deprecierei lui și nu mai este timp pentru înlăturarea acestui pericol iar persoana căreia i-a fost transmis spre păstrare cunoștea acest fapt, în acest caz, debitorul va informa la timp executorul judecătoresc care este obligat să organizeze comercializarea bunului în condițiile codului de executare. Prima dată despre expirarea termenului de valabilitate, inculpatul a aflat în cadrul dosarului penal cînd i-a fost înmînată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț. Nefiind documentat, în acest sens imediat a invitat creditorul căruia i-a fost explicat pericolul expirării termenului de valabilitate și necesitatea transmiterii bunurilor debitorului cu posibilitatea de a le comercializa. Acest lucru nefiind posibil de a fi efectuat de către executor deoarece obiectul executării constituia doar aplicarea sechestrului. La cererea creditorului a fost sunat debitorul, datorită căruia fapt la data de 03 iulie 2014 părțile de comun acord au convenit asupra faptului transmiterii bunurilor sechestrate debitorului, cu posibilitatea acestuia de a le comercializa la prețurile indicate în raportul de evaluare sub controlul executorului judecătoresc, adică prezentînd acestuia facturile de înstrăinare a mărfii cu condiția virării banilor pe conturile debitorului. Totodată părțile au convenit că dacă nu va fi posibilă comercializarea mărfii la prețurile stabilite conform raportului de evaluare, vînzarea la alt preț va fi coordonată cu creditorul și executorul judecătoresc, prin ce lotul de bunuri sechestrate a fost transmis reprezentantului debitorului Piotr Sorb, fiind preîntîmpinat conform art. 251 Codul penal. Ulterior de la SRL „Eesti Fish” au parvenit mai multe cereri prin care a solicitat acordul de a comercializa lotul de marfă la prețuri mult mai mici decît cele indicate în raportul de evaluare, la ce i-a fost comunicat că acest fapt urmează să fie coordonat cu creditorul. SRL „Disvelcom Prim” și-a exprimat acordul de a procura marfa sechestrată precum și a existat intenția altor agenți economici din domeniul de a procura marfa dată de la SRL „Eesti Fish”, cealaltă marfă fiind eliberată de sub sechestrul la data de 12 martie 2014, debitorul avînd posibilitatea de a o comercializa necondiționat. De asemenea debitorul invocă că a fost mințit de către executorul judecătoresc și creditor însă acestuia fiindu-i eliberată marfa de la pozițiile nr. 14 și nr. 15 nu a livrat banii din comercializarea acesteia pe conturile bancare, mai mult ca atît acesta a solicitat menținerea sub sechestrul a bunurilor a căror termen de valabilitate expira, iar la momentul aflării despre faptul expirării termenului de valabilitate executorul judecătoresc și creditorul au întreprins mai multe acțiuni în scopul diminuării riscurilor de pierdere a mărfii. Totodată la data de 17 martie 2015 debitorul a depus o plîngere la Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, conform deciziei nr. 48 al Colegiului cererea respectivă a fost respinsă ca neîntemeiată, astfel probînd legalitatea și temeinicia acțiunilor sale.

Suplimentar, inculpatul invocă că argumentele sale sunt confirmate și prin concluziile Curții Supreme de Justiție în decizia emisă în prezenta cauză.

Reprezentantul părții vătămate Piotr Sorb a invocat că la 18 ianuarie 2014 judecătorul Judecătoriei Rîșcani XXXXXXXXXX,

examinând cererea de chemare în judecată a SRL „Dsivelcom Prim” împotriva SRL „Eesti Fish”, a emis o încheiere și titlu executoriu, privind aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, inclusiv pe conturile bancare ale pîrîtitului, în limita sumei de 40882,40 euro. Executorul judecătoresc Pașa Nicolae, la 21 ianuarie 2014 a intentat o procedură de executare și tot la 21 ianuarie 2014, la depozitul frigorific al SRL „Diloni Grand”, situat în XXXXXXXXXX, str. Valea Bîcului 5/1, a aplicat sechestrul pe întreg lotul de pește și crevete congelate ale SRL „Eesti Fish”, în sumă depășeau suma de 2000000 lei. Conform procesului-verbal de aplicare a sechestrului, executorul judecătoresc a sechestrat: - 1482 kg de somon congelat 6 - 9 kg; - 1434,30 kg + 131,5 kg somon 1+; - 1015,8 kg de chetă congelată 9-12 LSB; - 2810 kg de păstrăv congelat 1 - 2 kg; - 535,8 kg de chetă fileu congelată C; - 1169 kg - Crevete congelate 500 gr/1000 gr; - 658 kg - Crevete congelate M 500 gr; - 492 kg - file păstrăv congelat; - 780 kg - Biban de mare congelat (pește roșu); - 2320 kg zubatca; - 2231 kg de pește grenadier congelat; - 390 kg de pește halibut congelat; - 80 kg de file de hering congelat; - 13 700 kg de pește salaca congelată; - 3800 kg de păstrăv congelat. În procesul-verbal de sechestr, executorul judecătoresc Pașa Nicolae intenționat a indicat doar bunurile sechestrate și cantitatea acestora, nu însă și valoarea lor, deși executorul judecătoresc este obligat la ziua aplicării sechestrului sau în cel mai scurt timp posibil să evalueze valoarea reală a mărfii sechestrate la prețurile medii de realizare a acestora pe piața din Republica Moldova, cu atât mai mult că SRL „Eesti Fish” dispunea de toate contractele de achiziționare a peștelui și crevetelor congelate, lotul sechestrat depășea suma de 2000000 lei, cu mult peste suma de 40882,40 euro. Executorul Pașa Nicolae prin încheierea din 21 ianuarie 2014 a aplicat sechestrul inclusiv pe conturile bancare ale SRL „Eesti Fish”, deservit de BC „Moldova Agroindbank”, la care în acea zi se aflau 61127,79 lei, a pătruns în depozitul frigorific unde debitorul SRL „Eesti Fish” își păstra marfa, fără înștiințarea și participarea reprezentantului acestuia. La procedura de executare nu a participat colaboratorul de poliție, prezenți fiind doi martori asistenți din partea creditorului. După aplicarea sechestrului, bunurile sechestrate nu au fost sigilate și nici nu au fost transmise la un loc de păstrare sigur, amenajat pentru păstrarea a astfel de bunuri. Cutiile cu pește, în special cel roșu (somon), au rămas total desfăcute, la ele au avut acces tot personalul SRL „Diloni Grand”, inclusiv reprezentanții altor agenți economici care depozitau marfa în acel depozit frigorific, existînd riscul sustragerii acestora. Potrivit unor calcule, la marfa sechestrată s-a constatat un neajuns de 500 kg de pește roșu (somon). Din ianuarie 2014 pînă în prezent, activitatea SRL „Eesti Fish” a fost sistată complet, nefiind posibilă efectuarea plăților pentru depozitarea mărfii, achitarea furnizorilor de marfa, plăților pentru serviciile de transport, salariile angajaților, impozite, onorariul avocatului etc. Pentru a se constata valoarea mărfii pe care s-a aplicat sechestrul, la începutul lunii februarie 2014, s-a apelat la serviciile firmei de evaluare și comerț SRL „Muscat” și conform raportului de evaluare din 04 februarie 2014, costul mărfii sechestrate constituia 2030291 lei. Raportul de evaluare a fost prezentat executorului judecătoresc și, astfel, la 06 februarie 2014, după două săptămîni de menținere a sechestrului pe întreg lotul de marfa a SRL „Eesti Fish”, executorul judecătoresc Pașa Nicolae l-a contactat prin telefon, comunicîndu-i că după careva consultări cu creditorul, au căzut de acord să anuleze sechestrul de pe ultimele 2 poziții din procesul-verbal de aplicare a sechestrului, și anume pct. 14 „Salaca congelată - 13 700 kg” și pct. 15 „Păstrăv 1-3 kg - 3800 kg”, motivînd că peștele și crevetele congelate ce rămîn, acoperă suma acțiunii. Tot atunci, executorul judecătoresc Pașa Nicolae a anunțat că urma să mențină sechestrul pe conturile bancare ale SRL „Eesti Fish”. Referitor la raportul de evaluare executat, acesta a fost contestat de creditor, solicitînd termen pentru prezentarea unei alte evaluări, considerînd majorat costul bunurilor. Astfel, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, la 11 februarie 2014, a emis în acest scop o încheiere prin care a acordat creditorului un termen de 10 zile, pînă la 21 februarie 2014, pentru prezentarea unui alt raport de evaluare. Totodată debitorul a sesizat Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, solicitînd sancționarea acestuia pentru încălcările admise, adresînd concomitent și o plîngere Procuraturii Generale, pentru a investiga cazul. În zilele de 21-24 februarie 2014, executorul judecătoresc Pașa Nicolae nu răspundea la apelurile telefonice, iar atunci cînd răspundea spunea că este ocupat, confirmînd că creditorul a prezentat un alt raport de evaluare. La 25 februarie 2014, avocatul Belînschi Maxim a fost contactat prin telefon de către executorul judecătoresc Pașa Nicolae, căruia i-a comunicat că cunoaște despre faptul că a fost depusă plîngere pe acțiunile sale la Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, cerîndu-i să o retragă că în situația creată vor găsi numitor comun, spunînd că va elibera bunurile sechestrate conform raportului de evaluare prezentat de către debitor. În aceeași zi, plîngerea depusă a fost retrasă, fiind depusă o cerere la cancelaria Ministerului Justiției și tot la 25 februarie 2014, Pașa Nicolae a eliberat încheierea din 21 februarie 2014, privind anularea măsurilor asigurătorii, dispunînd anularea parțială a sechestrului aplicat, pe pozițiile nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12, după care SRL „Eesti Fish”, chiar următoarea zi a început să vîndă marfa eliberată de sub sechestrul, conform pozițiilor enumerate în textul încheierii din 21 februarie 2014, iar la ziua emiterii încheierii din 12 martie 2014, o parte din peștele și crevetele congelate au fost vîndute. La 12 martie 2014, reprezentantul creditorului a venit la sediul SRL „Diloni Grand”, unde a prezentat administrației o altă încheiere a executorului judecătoresc Pașa Nicolae, din textul căreia rezultă că executorul judecătoresc își anulează propria încheiere din 21 februarie 2014 eliberată SRL „Eesti Fish”, prin care a fost anulat parțial procesul-verbal de sechestrul cu eliberarea pozițiilor nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12 din procesul-verbal de sechestrul din 21 ianuarie 2014, dispunînd eliberarea pozițiilor nr. nr. 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11 și 13. Dovada faptului că peștele și crevetele congelate indicate la pozițiile nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12 a fost parțial vîndută, servește plîngerea administrației SRL „Diloni Grand” asupra acțiunilor executorului judecătoresc Pașa Nicolae, adresată Procuraturii Generale. Susține că executorul judecătoresc conform prevederilor legale, nu este în drept să-și anuleze propria încheiere, Codul de executare nu prevede o astfel de modalitate. Încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 12 martie 2014 a fost contestată în Judecătoria Botanică, XXXXXXXXXX, care la 25 martie 2014, a fost admisă, dispunînd anularea ca fiind una ilegală, cu menținerea încheierii precedente din 21 februarie 2014, iar ulterior, la 28 martie 2014, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, împreună cu doi reprezentanți ai creditorului, reprezentantul Camerei de Industrie și Comerț, angajaților depozitului SRL „Diloni Grand”, fără înștiințarea și participarea reprezentanților debitorului SRL „Eesti Fish”, martorilor și a unui reprezentant al organului afacerilor interne, au pătruns în depozit, unde au făcut o evaluare a peștelui și crevetelor congelate. Despre aceste acțiuni a aflat de la conducerea SRL „Diloni Grand”, de la care a și ridicat încheierea din 28 martie 2014 emisă de executorul judecătoresc Pașa Nicolae, privind antrenarea specialistului de la Camera de Industrie și Comerț în scopul evaluării lotului de marfa sechestrată. Respectiva încheiere, SRL „Eesti Fish”, nu a recepționat-o. Făcînd cunoștință cu această încheiere, nu înțelege din ce cauză creditorul nu a solicitat pe perioada 21 ianuarie 2014 - 28 martie 2014 efectuarea unei evaluări, deoarece în acest scop executorul judecătoresc Pașa Nicolae a emis o încheiere încă la 11 februarie 2014. Astfel, prețul stabilit de executorul judecătoresc Pașa Nicolae a mărfii sechestrate prin procesul-verbal de sechestrul din 21 ianuarie 2014, este cel indicat în raportul de evaluare prezentat de SRL „Eesti Fish” și acest raport de evaluare nu a fost contestat de către creditor și are putere probantă în ce privește valoarea mărfii sechestrate.

Avocatul Kușnir Mariana a susținut în instanța de apel declarațiile oferite anterior și a declarat că prejudiciul cauzat SRL „Eesti Fish” rezultă din deteriorarea bunurilor sechestrate de inculpat, suma prejudiciului fiind justificată prin acțiunea civilă înaintată.

Martorul Olga Tatarova a declarat că potrivit ordinului nr.1 din 01 iulie 2013, deține și funcția de administrator a SRL „Diloni Grand”. La 21 ianuarie 2014, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, aproximativ pe la ora 13-14, a prezentat în biroul de servicii al

Grand . La 21 ianuarie 2014, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, aproximativ pe la orele 13-14, s-a prezentat în biroul de serviciu al vice-direktorului SRL „Diloni Grand” Nistor Vladimir, unde se mai aflau și juriștii întreprinderii, prezentând încheierea din 21 ianuarie 2014, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului, inclusiv pe bunurile SRL „Eesti Fish”. Conform contractului de depozitare încheiat cu SRL „Eesti Fish” în calitate de deponent, acesta a depozitat la frigiderul depozitarului, amplasat în XXXXXXXXXX, str. Valea Bîcului 5/1, de la data de 07 decembrie 2013, produse (pește congelat și produse de mare), și anume: 1. Somon congelat - 6 - 9 kg - 1482 kg; 2. Somon congelat - 4 + kg - 1565,82 kg; 3. Cheta congelată - 1015,8 kg; 4. Păstrăv congelat - 2810 kg; 5. File de păstrăv congelat (mășcat) - 555,9 kg; 6. Crevete congelate - 5 kg - 658 kg; 7. Crevete 6 - 7 kg - 1169 kg; 8. File de păstrăv (mărunt) - 492 kg; 9. Biban roșu congelat - 780 kg; 10. Lup de mare (Zubatka) congelat - 2520 kg; 11. Grenadier congelat - 2231 kg; 12. Halibut congelat - 390 kg; 13. File „Heringi” congelat - 80 kg. Totodată, la 10 decembrie 2013, la antrepozitul vamal al SRL „Diloni Grand”, la antrepozitul vamal al SRL „Diloni Grand”, SRL „Eesti Fish” a depozitat pește congelat, pe care la 21 ianuarie 2014, fiind vămuit, l-a pus în circulație liberă, și anume: 1. Salaca congelată - 15700 kg; 2. Păstrăv congelat - 1 - 3 kg - 3800 kg. La prezentarea încheierii privind aplicarea sechestrului, executorul judecătoresc Pașa Nicolae a obținut din contabilitatea SRL „Diloni Grand” datele contabile privind produsele sechestrate, după care, împreună cu depozitari s-au deplasat în depozitul-frigider nr.33, amplasat la etajul nr.3. Executorul judecătoresc Pașa Nicolae împreună cu depozitarul s-au deplasat în depozit, iar Dinu Guțu pe toată această perioadă cât cei doi au întocmit procesul-verbal de sechestru, s-a aflat afară, mai apoi toți au semnat procesul-verbal în biroul depozitarului. La 17 februarie 2014, șeful de depozit a declarat că managerul SRL „Eesti Fish” i-a prezentat încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 06 februarie 2014, prin care a fost dispus anularea parțială a sechestrului aplicat conform procesului-verbal din 21 ianuarie 2014 și anume pe pozițiile nr. 14 și nr. 15 - Salaca congelată - 15700 kg și Păstrăv congelat - 1 - 3 kg - 3800 kg. Încheierea dată, executorul judecătoresc a prezentat-o la SRL „Diloni Grand”, fiind atribuită spre executare juristului întreprinderii. De la 17 februarie 2014, SRL „Eesti Fish” își păstrează peștele congelat eliberat prin încheierea din 06 februarie 2014, pe această perioadă de timp a luat mai multe cantități confirmat prin facturi de expediție, iar pe executorul judecătoresc Pașa Nicolae la depozitul SRL „Diloni Grand” nu l-a văzut, și nici nu a primit de la el vre-un proces-verbal care ar confirma eliberarea celor două poziții de pește. La 28 februarie 2014, managerul SRL „Eesti Fish” a adus încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 21 februarie 2014, prin care a dispus anularea parțială a sechestrului aplicat conform procesului-verbal de sechestru din 21 ianuarie 2014, inclusiv asupra pozițiilor de nr. 1, 2, 7.1, 12 și anume: Somon congelat - 6 - 9 kg - 1482 kg; Somon congelat - 4 + kg - 1565,82 kg; Crevete congelate - 5 kg - 658 kg; Halibut congelat - 390 kg. SRL „Eesti Fish”, își păstrează în depozit peștele și produsele de mare congelate, eliberat prin încheierea din 21 februarie 2014, pe această perioadă de timp a luat mai multe cantități confirmat prin facturi de expediție. De la 28 februarie 2014 și pînă la 12 martie 2014, SRL „Eesti Fish” a luat din depozit în baza încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 21 februarie 2014, pește și produse de mare congelate în următoarele cantități: Somon congelat - 6 - 9 kg - 29,4 kg; Somon congelat - 4 + kg - 374,01 kg; Crevete congelate - 5 kg - 28 kg; Halibut congelat - 65 kg. Ulterior, la 12 martie 2014, i-a fost prezentată copia încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 12 martie 2014, prin care a dispus anularea încheierii din 21 februarie 2014, în parte ce ține de anularea procesului-verbal de sechestru, cu eliberarea pozițiilor nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12 din procesul-verbal de sechestru din 21 ianuarie 2014. Totodată, prin această încheiere, s-a dispus anularea parțială a procesului-verbal de sechestru din 21 ianuarie 2014, cu eliberarea pozițiilor nr. nr. 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11 și 13, fiind menținut sechestru pe pozițiile nr. nr. 1, 2, 7 și 12, care la moment este în vigoare. Executorul judecătoresc Pașa Nicolae nu a întocmit vre-un proces-verbal la încheierea din 12 martie 2014. Cît privește termenul de valabilitate a peștelui și crevetelor congelate, pe care SRL „Eesti Fish” le păstrează de la 07 decembrie 2013 la depozitul SRL „Diloni Grand”, această informație se păstrează la medicul veterinar și inspectorul Serviciului Veterinar al XXXXXXXXXX, ei fiind responsabili de plasarea pe piață a mărfii în termenul de valabilitate. Referitor la încheierea Judecătoriei Botanica XXXXXXXXXX din 25 martie 2014, prin care s-a dispus anularea încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 12 martie 2013, declară că aceasta în adresa SRL „Diloni Grand” nu a parvenit, inclusiv nici una din părți nu a prezentat-o. Deși executorul judecătoresc Pașa Nicolae la moment nu a cauzat SRL „Diloni Grand” careva prejudiciu, adoptarea unor încheieri de aplicare apoi de scoatere a sechestrului pe bunurile SRL „Eesti Fish”, împiedică buna desfășurare a ambilor agenți economici.

Declarații similare au fost oferite și de martorul Maria Percic, angajată prin ordinul SRL „Diloni Grand” din 04 decembrie 2013 în funcția de șef al depozitului angro a secției frigorifice, începînd cu 01 ianuarie 2014, și martorul Valerii Gorencu, angajat prin ordinului SRL „Diloni Grand” din 04 decembrie 2013, în funcția de depozitar la depozitul angro a Secției frigorifice, începînd cu data de 01 ianuarie 2014.

Martorul Vladislav Cotici a declarat că potrivit ordinului șefului Direcției municipale pentru siguranța alimentelor Chișinău din 01 ianuarie 2014, începînd cu 01 ianuarie 2014 a fost numit responsabil de siguranța produselor alimentare la SRL „Diloni Grand”, fiind împuternicit să exercite supravegherea sanitar-veterinară la toate etapele de activitate a întreprinderii, în scopul asigurării salubrității și inofensivității producției, și cea din depozitul frigorific. La 07 decembrie 2013, la SRL „Diloni Grand” a fost primit la păstrare un lot de produse de origine animală (pește și crevete congelate) a agentului economic SRL „Eesti Fish”, în baza facturilor din 07 decembrie 2013, în cantitate totală de 19997,80 kg. Toate aceste produse au fost depozitate în camera frigorifică nr.33, iar la 13 decembrie 2013, agentul economic vizat a primit certificatul sanitar-veterinar. Prin încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 12 martie 2014 a fost aplicat sechestru pe unele din pozițiile depozitate în conformitate cu procesul-verbal de sechestru din 21 ianuarie 2014. Din peștele și crevetele congelate pe care SRL „Eesti Fish” le depozita în frigiderul SRL „Diloni Grand”, la mai multe produse a expirat termenul de valabilitate și anume: 1. Peștele congelat „Catfish Blue” (Zubatka), expirat la: 11 februarie 2014 și respectiv 11, 12, 14, 15 și 16 martie 2014, în 78 ambalaje (saci a câte aproximativ 24 kg fiecare). 2. Peștele congelat „Roughead Grenadier” (Macrurus), expirat la: 28 martie 2014 și 29 martie 2014 și 01 aprilie 2014, 03 aprilie 2014, 04 aprilie 2014, 06 aprilie 2014, în 44 ambalaje (saci) a câte 23 kg fiecare. 3. Crevetele congelate a câte 5 kg/cutie, în cantitate de 630 kg, expirate la: 31 martie 2014. 4. Peștele congelat „Atlantic Redfish” (Biban roșu de mare), expirat la: 07 aprilie 2014 și 14 aprilie 2014, în cantitate de 33 ambalaje (saci) a câte aproximativ 20 kg fiecare și 6 ambalaje (saci) cu termenul de valabilitate pînă la 16 aprilie 2014. Pe acest fapt la 04 aprilie 2014 și 14 aprilie 2014, a adresat depozitarului SRL „Diloni Grand” demersuri privind interzicerea eliberării sau manipulării în scopuri de comerț sau consum uman a produselor expirate enumerate mai sus.

Martorul Alexandru Guțu a declarat că aproximativ din anul 2009, exercită funcția de administrator al SRL „Disvelcom Prim”. Personal niciodată nu a fost angajatul SRL „Eesti Fish”, ceea ce nu poate să declare despre fratele său Guțu Dinu, care pe perioada de aproximativ o lună, sfîrșitul anului 2013, începutul anului 2014, a fost administratorul întreprinderii date. Adresa juridică la acel moment a SRL „Eesti Fish” se afla la apartamentul fratelui, care a fost eliberat din funcția de administrator al SRL „Eesti Fish” fără nici un motiv, nefiind informat în mod oficial despre acest fapt. La începutul lunii ianuarie anul 2014, SRL „Disvelcom Prim”, s-a adresat cu o

cerere de chemare în judecată către SRL „Eesti Fish” privind recuperarea datoriei și aplicarea măsurilor asigurătorii, în limita sumei de 40882,40 euro. La 18 ianuarie 2014, Judecătoria Rîșcani XXXXXXXXXX, a emis în acest sens titlul executoriu privind aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare, pe bunurile mobile și imobile în limita sumei revendicată. În scopul executării titlului executoriu, l-a depus spre executare la executorului judecătoresc Pașa Nicolae și acesta, la 21 ianuarie 2014, a aplicat sechestrul pe bunurile debitorului conform procesului-verbal de sechestrul întocmit la 21 ianuarie 2014, se pare că în aceeași zi a aplicat și sechestrul pe conturile bancare ale SRL „Eesti Fish” pe care se aflau aproximativ 60000 lei. La aplicarea sechestrului pe peștele și crevetele congelate, la depozitul SRL „Diloni Grand” a fost prezent el, reprezentantul SRL „Eesti Fish”, o doamnă pe nume Elena și contabilul acestei întreprinderi, și doi angajați ai SRL „Diloni Grand”, fostul director și actualul director. În frigider a intrat el și Nistor Vladimir, unde a văzut depozitat peștele și crevetele congelate, care cel puțin în prezența sa nu a fost numărată. Marfa era depozitată în frigiderul, posibil la etajul 3, numărul frigiderului nu îl cunoaște, în raport cu intrarea în frigider, în partea din stîngă. După aplicarea sechestrului debitorul SRL „Eesti Fish” a contestat în instanța de judecată acțiunile executorului judecătoresc, inclusiv a solicitat organului fiscal, efectuarea unui control de specialitate la întreprindere, a adresat numeroase plîngeri la organele de drept (poliție și procuratură), contestînd inclusiv acțiunile angajaților frigiderului SRL „Diloni Grand”, unde se păstrează marfa sechestrată. Cu timpul, prin prezentarea probelor, dar și prin invitarea martorilor inclusiv de peste hotare, pas cu pas aceste plîngeri și acțiuni sunt contestate și casate, Decizia privind aplicarea sechestrului a fost menținută de instanțele ierarhic superioare. Deoarece reprezentantul SRL „Eesti Fish” Pjotr Sorb și avocatul acestuia Belinschi Maxim au adresat mai multe plîngeri în diferite instanțe, la 06 februarie 2014, la biroul executorului judecătoresc au convenit asupra faptului anulării parțiale a sechestrului aplicat, și anume asupra bunurilor din rîndurile: 14-salaca congelată în cantitate de 15000 kg și 15 păstrăv 1-3 în cantitate de 3800 kg., și deoarece a fost înțelegerea că odată cu ridicarea sechestrului SRL „Eesti Fish” să-și onoreze obligațiunile față de SRL „Disvelcom Prim”, acest lucru nu s-a întîmplat, mai mult decît atît, la conturile SRL „Eesti Fish” nu au fost vărsate careva mijloace bănești. Deși părțile de comun acord au convenit la anularea parțială a sechestrului de pe pozițiile sus indicate, la 10 februarie 2014, din nou au fost invitați la biroul executorului judecătoresc Pașa Nicolae, unde reprezentantul SRL „Eesti Fish” a venit cu un raport de evaluare de la o oarecare companie SRL „Muscat”, care a evaluat marfa sechestrată la un preț mult mai mari decît media de piață. Compania respectivă, în afara de price-ul prezentat de debitorul SRL „Eesti Fish” nu a comparat prețurile inclusiv de la alți importatori. Nefiind de acord cu evaluarea dată a cerut o evaluare de către o organizație credibilă, gen Centrul de Expertiza sau Camera de Industrie și Comerț, deoarece contrar înțelegerii din 06 februarie 2014, debitorul mai solicita să i se elibereze și alte bunuri din cele sechestrate, cu toate că la contul bancar nu vărsase nici un leu. Atunci, executorul judecătoresc Pașa Nicolae a oferit creditorului un termen de 10 zile să prezinte un raport de evaluare. Cu părere de rău nu a prezentat un astfel de raport deoarece Centrul de Expertiză nu face expertiza produselor alimentare, iar cei de la Camera de Industrie și Comerț au declarat că ar putea face o astfel de evaluare mai tîrziu, invocînd că sunt ocupați. Din aceste considerente, la expirarea termenului de 10 zile, executorul judecătoresc a emis o decizie privind eliberarea de sub sechestrul a bunurilor din procesul-verbal de sechestrul, indicate la pozițiile nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12, anume aceste fiind cele mai scumpe și cele mai mici ca volum. Respectiv, din aceasta cauză, la momentul cînd a aflat de aceasta hotărîre a executorului judecătoresc, a scris o cerere prin care a solicitat modificarea pozițiilor eliberate de sub sechestrul, cele care au fost lăsate fiind mai voluminoase și mai ieftine, nefiind rațional menținerea sechestrului pe o marfa mai puțin lichidă, cărei păstrare costa mai scump, nu în ultimul rînd și din cauza termenilor de valabilitate, fiind eliberată de sub sechestrul marfa cu un termen de valabilitate mai mare și menținută sub sechestrul acea cu termen de valabilitate mai mic. Considerînd raționalitatea acestor argumente, executorul judecătoresc Pașa Nicolae, la 12 martie 2014 a emis o alta încheiere prin care a dispus menținerea parțială a sechestrului asupra mărții sechestrate conform procesului-verbal de sechestrul din 21 ianuarie 2014 și anume pe cea indicată la pozițiile nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12 din procesul-verbal de sechestrul, inclusiv asupra mijloacelor bănești în sumă de aproximativ 60000 lei aflate la conturile debitorului. Pe parcursul întregii proceduri de executare, reprezentanții SRL „Eesti Fish” au fost cunoscuți cu mersul procedurii de executare mai mult decît atît, permanent se intenționa de a găsi o soluție amiabilă și convenabilă pentru cei interesați. Chiar mai mult, i-a propus reprezentantului SRL „Eesti Fish” de mai multe ori scoaterea sechestrului de pe toată marfa în cazul oferirii unor garanții în scris ca banii din comercializarea mărții vor fi depozitați la contul întreprinderii, însă niciodată nu a acceptat acest lucru.

Martorul Dinu Guțu a declarat că, cunoaște situația din cauza dată din motivul că la compania la care activează este creditorul firmei față de care executorul judecătoresc Pașa Nicolae a aplicat sechestrul. În luna ianuarie 2014 compania pe care o reprezintă a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Eesti Fish”. La 18 ianuarie 2014 Judecătoria Rîșcani XXXXXXXXXX a emis titlul executoriu de asigurare a acțiunii care l-a transmis spre executare executorului judecătoresc Pașa Nicolae. La 21 ianuarie 2014 acesta a aplicat sechestrul pe bunurile SRL „Eesti Fish” ce se aflau la depozitul SRL „Diloni Grand”. Sechestrul a fost aplicat cu acordul SRL „Diloni Grand”, în prezența creditorului, debitorul nefiind prezent. Din partea SRL „Eesti Fish” s-a prezentat Sorb Pjotr, însă nu avea acte care să-i dovedească împuternicirile acestuia. Procesul-verbal de aplicarea sechestrului a fost întocmit în prezența martorilor. SRL „Eesti Fish” a contestat legalitatea emiterii încheierii de asigurare a acțiunii emisă de Judecătoria Rîșcani XXXXXXXXXX însă cererea de recurs a fost respinsă de Curtea de Apel Chișinău. La începutul lunii februarie 2014 a fost invitat la biroul executorului judecătoresc Pașa Nicolae, unde reprezentatul debitorului a invocat faptul că valoarea bunurilor pe care a fost aplicat sechestrul este prea mare și prin acest fapt a fost blocată activitatea întreprinderii SRL „Eesti Fish”. După care de comun acord a acceptat scoaterea sechestrului parțial pentru a nu bloca activitatea SRL „Eesti Fish” și totodată va putea recupera datoria, deoarece în rezultatul comercializării mărții banii obținuți urmau a fi depuși pe conturile debitorului unde era aplicat sechestrul în limita indicată în titlul executoriu, la acel moment pe cont existau o sumă de 60000 lei, sumă care nu s-a schimbat. Peste cîteva zile a fost invitat repetat la biroul executorului judecătoresc Pașa Nicolae, unde reprezentatul debitorului a informat că dorește să scoată sechestrul și de pe alte bunuri, invocînd că a prezentat raportul de evaluare a bunurilor și deoarece valoarea indicată era vădit mărită a solicitat executorului judecătoresc Pașa Nicolae efectuarea unui raport la Camera de Industrie și Comerț sau la altă instituție similară. La data de 21 februarie 2014 executorul judecătoresc Pașa Nicolae a emis o încheiere prin care a scos de sub sechestrul încă cîteva poziții de bunuri, fiind informat despre acest fapt a observat că a fost ridicat sechestrul de pe bunurile cu cel mai mic volum dar cu ce mai mare valoare. Ulterior a solicitat executorului judecătoresc Pașa Nicolae aplicarea repetată asupra acestor bunuri, care la data de 12 martie 2014 a emis o încheiere în acest sens, încheierea dată a fost contestată în instanța de judecată care a fost menținută. În luna iulie 2014 a fost invitat iarăși la biroul executorului judecătoresc Pașa Nicolae, unde reprezentatul debitorului a solicitat eliberare de sub sechestrul a ultimii poziții de marfă, a acceptat acest fapt cu condiția comercializării bunurilor sub supravegherea executorului judecătoresc Pașa Nicolae. Tot atunci a aflat că careva poziții de marfă au expirat și pentru acest fapt a fost intentat Pașa Nicolae dosar penal. Marfa expirată era acea eliberată prin încheierea din 12 martie 2014 și nu înțelege de ce debitorul timp de 3 săptămîni nu a comercializat marfa dată deși nu mai era sub sechestrul și nici nu a indicat nimic despre termenul de valabilitate. Debitorul a indus în eroare procurorul fiind invocat că marfa dată a

fost scoasă încă din data de 21 februarie 2015 pînă la data de 12 martie 2014, ori marfa dată era în depozit inclusiv la finele lunii martie 2014. La data de 30 octombrie 2014 Judecătoria Rîșcani XXXXXXXXXX a emis o hotărîre în defavoarea SRL „Eesti Fish” care peste 30 zile a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău, cauza care încă se examinează. La 03 iulie 2014 a propus procurarea întregului lot de marfă rămas la un preț mult mai mare, însă a fost refuzat și marfa a fost vîndută cash.

Martorul Grigore Cotoman a declarat că în luna ianuarie 2014 a fost telefonat de Sorb Pjotr și a fost rugat să plece la depozitul SRL „Diloni Grand” pe motiv că cineva vrea să aplice sechestrul pe marfa, iar el nu are posibilitate să se deplaseze acolo la moment. La depozit vînzătoarea l-a prezentat pe executorul judecătoresc Pașa Nicolae, la solicitarea de a fi prezentate careva acte în baza cărora se aplică sechestrul i-a fost solicitată împuternicire sale, însă acesta nu dispune de împuterniciri cu sine, l-a telefonat Sorb Pjotr și l-a informat că trebuie să se prezinte o persoană cu împuterniciri și a plecat de la depozit. Nu a fost întocmit un careva proces-verbal la moment. Ulterior a făcut cunoștință cu încheiere de aplicarea și scoatere a sechestrului, la momentul aplicării sechestrului nu au fost solicitate careva acte privind marfa, însă dacă erau solicitate avea posibilitate de ale prezenta. Referitor la marfa care a fost sechestrată, la depozitar se aflau facturile, certificate de calitate și conformitate. Cunoaște că careva loturi de marfă au expira.

La fel, potrivit înscrisurilor anexate la dosar, Colegiul penal constată următoarele:

Prin încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 21 ianuarie 2014 s-a dispus primirea documentului executoriu sus-indicat spre executare și s-a dispus aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare ale întreprinderii SRL „Eesti Fish” și bunurile mobile și imobile în limita sumei de 40882,40 euro.

Tot la 21 ianuarie 2014 inculpatul s-a deplasat pe str. Valea Bîcului 5/1, XXXXXXXXXX, pe care era amplasat frigiderul nr. 33 ce aparține SRL „Diloni Grand” și în care se aflau bunurile mobile ale debitorului SRL „Eesti Fish” și, în prezența reprezentantului creditorului SRL „Disvelcom Prim”, Guțu Alexei, a martorilor asistenți Guțu Dinu și Gorencu Valerii și a administratorului SRL „Diloni Grand”, în lipsa reprezentantului SRL „Eesti Fish”, potrivit procesului-verbal de sechestr și/sau de ridicare a bunurilor din 21 ianuarie 2014, a aplicat sechestrul pe următoarele bunuri ce aparțineau debitorului SRL „Eesti Fish”:

1. 1482 kg de pește „Somon 6-9 kg”;
2. 1565,80 kg de pește „Somon 1 kg+”;
3. 1015,8 kg de pește „Chetă 9-12 LSB”;
4. 2810 kg de pește „Păstrăv 1-2 kg”;
6. 535,9 kg fileu de pește „Chetă C”;
- 7.1. 658 kg de „Crevete M 500 gr”, 1-3 kg;
- 7.2. 1169 kg de „Crevete 500-1000 gr”, 6-7 kg;
8. 492 kg de fileu de pește „Păstrăv”;
9. 780 kg de pește „Biban de mare (pește roșu)”;
10. 2320 kg de pește „Zubatca”;
11. 2231 kg de pește „Grenadier”;
12. 390 kg de pește „Halibut 2-3 kg”;
13. 80 kg fileu de pește „Hering”;
14. 15 700 kg de pește „Salaca 15+”;
15. 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg”.

Potrivit procesului-verbal nominalizat, în textul acestuia s-a făcut mențiunea că valoarea mărfii nu este posibil de stabilit la fața locului, aceasta fiind transmisă spre păstrare administratorului SRL „Diloni Grand”.

Conform informațiilor oferite de BC „Moldova Agroindbank” SA la 30 ianuarie 2014, pe conturile bancare ale debitorului se aflau mijloace bănești în sumă de 46127,79 lei, 0,00 dolari SUA și 0,00 euro, iar conform informației oferite de BC „Moldindconbank” SA din 11 februarie 2014, pe conturile bancare ale debitorului se afla suma de 3565,52 lei, 0,00 dolari SUA și 0,00 euro, iar la 24 februarie 2014 BC „Moldova Agroindbank” SA a informat executorul despre faptul că valoarea mijloacelor bănești în lei la conturile bancare ale debitorului s-a majorat pînă la 56127,79 lei. La 03 martie 2014 BC „Moldova Agroindbank” SA a informat executorul despre faptul că valoarea mijloacelor bănești în lei la conturile bancare ale debitorului s-a majorat pînă la 61127,79 lei, la 21 martie 2014 suma dată constituind 66127,79 lei.

La 27 ianuarie 2014 SRL „Eesti Fish” a contestat în Judecătoria Botnica, XXXXXXXXXX procesul-verbal din 21 ianuarie 2014, întocmit de Pașa Nicolae și a solicitat anularea măsurilor de asigurare aplicate prin acesta, solicitare concretizată prin cererile din 31 ianuarie 2014 și din 28 februarie 2014, la care au fost anexate certificatele bancare, invoice-urile eliberate pe numele debitorului, factura privind serviciile de transport, de antrepozit valmal și confirmarea efectuării transferului avansului în sumă de 250000 lei pentru operațiuni de import.

Prin cererile SRL „Eesti Fish” și a avocatului acesteia, Belinschi Maxim din 04 februarie 2014, aceștia au adus la cunoștința executorului judecătoresc Pașa Nicolae, cu trimitere la documentul executoriu, procesul-verbal din 21 ianuarie 2014 și conținutul acestuia, că la 04 februarie 2014 a fost efectuată evaluarea bunurilor sechestrate de către SRL „Muscat”, în baza raportului de evaluare fiind stabilit că valoarea bunurilor sechestrate constituie 2 030 291 lei, executorului fiindu-i înaintată solicitarea de eliberare de sub sechestru a bunurilor ce exced suma de 40 882,40 lei și ridicarea sechestrului aplicat pe mijloacele bănești aflate pe conturile bancare ale SRL „Eesti Fish” deținute în BC „Moldindocnbank” SA și BC „Moldova Agroindbank” SA.

Potrivit cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la 04 februarie 2014 de 18,1234 lei/1 euro, echivalentul în lei a sumei a cărei asigurare s-a dispus prin documentul executoriu de 40882,40 euro, constituia 740928,09 lei.

Prin cererea avocatului SRL „Eesti Fish” din 06 februarie 2014 acesta a solicitat inculpatului anularea sechestrului de pe bunurile întreprinderii aplicat prin procesul-verbal din 21 ianuarie 2014, în special de pe pozițiile nr. 14 și nr. 15 - 15 700 kg de pește „Salaca 15+” și 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg”, menționând că ridicarea sechestrului de pe această marfă a fost coordonată cu creditorului în vederea nestopării activității debitorului, restul măsurilor asigurătorii rămânând neschimbate.

Ridicarea sechestrului de pe marfa sus-indicată a fost solicitată executorului judecătoresc Pașa Nicolae și de creditorul SRL „Disvelcom Prim” prin cererea din 06 februarie 2014.

Prin încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 06 februarie 2014 s-a anulat parțial sechestrul aplicat conform procesului-verbal din 21 ianuarie 2014 în partea bunurilor expuse la pozițiile nr. 14 și nr. 15 din acesta - 15 700 kg de pește „Salaca 15+” și 3800 kg de pește „Păstrăv 1-3 kg”.

La 10 februarie 2014 administratorul creditorului SRL „Disvelcom Prim” a solicitat oferirea unui termen de 10 zile pentru evaluarea mărfii sechestrate la 21 ianuarie 2014, termen oferit prin încheierea executorului din 11 februarie 2014.

Prin cererea avocatului debitorului SRL „Eesti Fish” din 21 februarie 2014 s-a solicitat ridicarea sechestrului de pe marfa sechestrată prin procesul-verbal din 21 ianuarie 2014, pozițiile nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12, deoarece valoarea mărfii sechestrate depășește cuantumul acțiunii asigurate prin documentul executoriu.

În aceeași zi de 21 februarie 2014 executorul judecătoresc a emis o încheiere privind anularea măsurilor de asigurare a executării, prin care a dispus anularea sechestrului aplicat conform procesului-verbal din 21 ianuarie 2014 în privința bunurilor expuse la pozițiile nr. nr. 1, 2, 7.1, 7.2. și 12.

Prin cererea avocatului debitorului din 11 martie 2014 acesta a solicitat inculpatului emiterea unei încheieri privind anularea sechestrului aplicat asupra conturilor bancare ale debitorului, iar prin cererea creditorului din 12 martie 2014 acesta a solicitat executorului judecătoresc, reieșind din evaluarea întocmită la cererea debitorului, de a ridica sechestrul aplicat pe mărfurile expuse la pozițiile nr. nr. 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11 și 13, cu menținerea acestuia asupra pozițiilor nr. nr. 1, 2, 7 și 12 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014.

Prin încheierea executorului din 12 martie 2014 s-a anulat încheierea din 21 februarie 2014 privind anularea parțială a sechestrului în privința mărfurilor expuse la pozițiile nr. nr. 1, 2, 7 și 12 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014 și s-a anulat parțial procesul-verbal dat, cu eliberarea pozițiilor nr. nr. 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11 și 13 și menținerea sechestrului pe pozițiile nr. nr. 1, 2, 7 și 12.

Potrivit scrisorii SRL „Diloni Grand” nr. 38 din 13 martie 2014, SRL „Eesti Fish” a ridicat de la depozitul SRL „Diloni Grand” marfa expusă la pozițiile 1, 2, 7.1 și 12 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014 până la 12 martie 2014.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, XXXXXXXXXX din 25 martie 2014, nr. 27-34/14, și decizia Curii de Apel Chișinău din 22 mai 2014, nr. 2r-1063/14, cerințele înaintate prin contestația SRL „Eesti Fish” privind anularea încheierii executorului judecătoresc Pașa Nicolae din 12 martie 2014 și anularea sechestrului asupra conturilor bancare ale debitorului în limita sumei de 40882,40 euro s-au respins ca nefondate.

Prin cererea creditorului SRL „Disvelcom Prim” din 28 martie 2014 acesta a solicitat executorului antrenarea unui specialist în vederea evaluării lotului de marfă sechestrate conform procesului-verbal din 21 ianuarie 2014.

Prin încheierea inculpatului din 28 martie 2014 s-a dispus antrenarea specialistului în cadrul procedurii de executare vizate din cadrul Camerei de Comerț și Industrie.

La 07 aprilie 2014 debitorul SRL „Eesti Fish” a contestat la Judecătoria Botanica, XXXXXXXXXX încheierea executorului judecătoresc din 28 martie 2014, solicitând anularea acesteia.

Prin scrisoarea inculpatului din 16 iunie 2014, adresată SRL „Eesti Fish”, acesta a invocat că la 06 februarie 2014 reprezentanții debitorului și a creditorului au convenit asupra transmiterii mărfii sechestrate la păstrare SRL „Eesti Fish” cu posibilitatea comercializării acesteia cu condiția virării mijloacelor bănești obținute din comercializare la contul SRL „Eesti Fish” în mărimea valorii acțiunii cu preîntâmpinarea debitorului de răspunderea pe care o poartă în conformitate cu art. 251 Cod penal, reprezentantul debitorului întocmind și o cerere în acest sens pe care a retras-o sub pretextul consultării cu clientul și revenirea a doua zi, însă până la data adresării scrisorii nimeni nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc pentru coordonarea acțiunilor indicate, motiv pentru care inculpatul a solicitat debitorului, în baza cererii creditorului din 16 iunie 2014, prin care se confirmă informația expusă în scrisoarea inculpatului, prezentarea reprezentantului debitorului la biroul executorului judecătoresc în scopul transmiterii mărfii sechestrate la păstrare SRL „Eesti Fish” cu posibilitatea comercializării și condiția virării la conturile acesteia a mijloacelor bănești obținute din realizarea mărfii respective, cu preîntâmpinarea debitorului despre răspundere conform art. 251 Cod penal, scrisoarea respectivă fiind recepționată de SRL „Eesti Fish”, potrivit avizului poștal, la 20 iunie 2014.

La 02 iulie 2014 creditorul și-a exprimat acordul privind transmiterea mărfii sechestrate la păstrare debitorului cu posibilitatea de comercializare la prețurile indicate în raportul de evaluare prezentat de SRL „Eesti Fish” sub controlul executorului judecătoresc (prezentarea copiilor facturilor la fiecare tranzacție) cu condiția virării mijloacelor bănești obținute la contul debitorului, deținut în BC „Moldova Agroindbank” SA, fără posibilitatea vânzării prin aparat de casă, iar în cazul imposibilității vânzării mărfii la prețurile evaluate, de a coordona prețurile cu executorul.

Prin cererea din 03 iulie 2014 debitorul SRL „Eesti Fish” a acceptat condițiile de transmitere a mărfurilor sechestrate la păstrarea sa și de comercializare a acestora.

Prin încheierea executorului din 03 iulie 2014 s-a dispus transmiterea lotului de marfă sechestrată, expusă la pct. pct. 1, 2, 7 și 12 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014 la păstrarea lui Sorb Pjotr Pavel, reprezentat al debitorului, cu posibilitatea comercializării la prețurile indicate în raportul de evaluare prezentat de către SRL „Eesti Fish”, sub controlul executorului judecătoresc (prezentarea facturilor de înstrăinare a mărfii) cu condiția virării mijloacelor bănești obținute la contul debitorului, deținut în BC „Moldova Agroindbank” SA, fără posibilitatea vânzării prin aparat de casă, reprezentantul debitorului fiind preîntâmpinat de răspunderea stabilită de art. 251 Cod penal.

La 08 iulie 2014 debitorul a solicitat inculpatului oferirea acordului privind comercializarea peștelui congelat somon 1+ la preț de 90 lei/kg, somon 6-9 kg la preț de 125 lei/kg, iar prin scrisoarea creditorului din 10 iulie 2014 acesta a indicat că dispune de oferte privind cumpărarea întregului lot de marfă aflată sub sechestru, la care debitorul a oferit răspuns prin scrisoarea din 11 iulie 2014, exprimând temeri referitoare la capacitatea de plată a ofertantului vizat, corespondența dată fiind expusă în scrisoarea inculpatului adresată debitorului la 11 iulie 2014.

Prin solicitarea debitorului din 09 iulie 2014 acesta a informat executorul despre faptul că la marfa sechestrată – biban de mare congelat (pește roșu) – 780 kg, zăbanta congelat – 2496 kg, grenadier congelat – 2162 kg, creveți congelați M 500 gr.- 630 kg, în valoare totală de 293404 lei a expirat termenul de valabilitate și a solicitat executorului prezentarea la depozitul-frigider pentru distrugerea acestora, cu compensarea cheltuielilor și a valorii mărfii.

Creditorul și debitorul au ajuns la acordul privind înstrăinarea unei părți din bunurile sechestrate în baza cererii debitorului din 14 iulie 2014, la aceeași dată creditorul informând despre existența mai multor oferte privind cumpărarea bunurilor sechestrate, scrisoare remisă de inculpat debitorului la 14 iulie 2014.

Prin solicitarea creditorului din 24 iulie 2014 acesta a informat executorul că prețurile invocate de debitor pentru comercializarea mărfii sunt mult mai mici decât cele indicate în raportul de evaluare, că debitorul nu se expune asupra ofertelor creditorului, la contul bancar practic nu parvin mijloace bănești, și astfel debitorul realizează marfă, urmînd a fi efectuată o inventariere a mărfii aflate sub sechestru, debitorul invocă expirarea termenului de valabilitate a unor mărfuri, deși despre acesta fapt nu a fost informat anterior nici creditorul, nici executorul, solicitare remisă debitorului SRL „Eesti Fish” de către executorul judecătoresc la 25 iulie 2014.

Prin scrisoarea din 28 iulie 2014 debitorul a informat executorul judecătoresc despre vinderea la 24 iulie 2014 a unei părți din mărfurile sechestrate la prețurile indicate în raportul de evaluare cu anexarea facturilor fiscale confirmative.

Prin cererea debitorului din 02 septembrie 2014, adresată executorului judecătoresc, SRL „Eesti Fish” a solicitat permisiunea comercializării mărfii specificate la prețurile indicate, reiterînd informația privind expirarea termenului de valabilitate a unei părți din bunurile sechestrate, răspunsul executorului fiind întocmit la 05 septembrie 2014, acesta informînd debitorul despre posibilitatea comercializării mărfurilor la prețurile indicate, deoarece există acceptul creditorului.

Prin scrisoarea SRL „Eesti Fish” din 08 septembrie 2014 debitorul a informat executorul judecătoresc despre expirarea termenului de valabilitate a mărfurilor specificate, cu anexarea actului confirmativ și solicitarea de prezentare la locul aflării acestora pentru nimicirea mărfii și compensarea cheltuielilor aferente suportate.

Conform notei informative din 08 iulie 2014, anexată la scrisoarea din 08 septembrie 2014, la 11 februarie 2014, 11, 12, 14, 15 și 16 martie a expirat termenul de valabilitate a 77 de ambalaje (saci) a câte 24 kg de pește congelat „Catfish Blue” (Zăbanta) iar pentru un ambalaj termenul de valabilitate a expirat la 16 aprilie 2014 (aparent, parțial (1872 kg din 2320 kg) marfa indicată la poziția nr. 10 al procesului-verbal din 21 ianuarie 2014); la 28, 29 martie 2014 și 01, 03, 04 și 06 aprilie 2014 a expirat termenul de valabilitate a peștelui congelat „Roughead Grenadier” (Macrurus) în cantitate de 44 ambalaje (saci) a câte aproximativ 23 kg (aparent, parțial (1012 kg din 2231 kg) marfa indicată la poziția nr. 11 a procesului-verbal nominalizat); la 31 martie 2014 a expirat termenul de valabilitate a crevetelor congelate a câte 5 kg/cutie în cantitate de 630 kg (aparent, parțial (630 kg din 658 kg) marfa indicată la poziția 7.1 al procesului-verbal indicat); la 07, 14 aprilie 2014 a expirat termenul de valabilitate a peștelui congelat „Atlantic Redfish” (biban roșu de mare) în cantitate de 33 ambalaje (saci) a câte 20 kg și la 16 aprilie 2014 a expirat valabilitatea la încă 6 ambalaje (saci) (aparent marfa indicată poziția 9 a procesului-verbal menționat).

Instanța constată că la materialele cauzei lipsesc probe ce ar dovedi cert că inculpatul ar fi fost vreodată preîntâmpinat de către debitorul SRL „Eesti Fish”, proprietar al mărfii sechestrate conform procesului-verbal din 21 ianuarie 2014, sau de către depozitarul mărfii respective despre iminența expirării termenului de valabilitate a bunurilor sechestrate, decât post-factum, după expirarea acestui termen.

Astfel, rezumînd cele expuse mai sus, Colegiul constată următoarele:

- la 31 martie 2014 a expirat termenul de valabilitate a 630 kg din marfa indicată la pct. 7.1 al procesului-verbal din 21 ianuarie 2014, eliberată de sub sechestru prin încheierea inculpatului din 21 februarie 2014 și ridicată de la depozit de către SRL „Eesti Fish” pînă la 12 martie 2014;

- la 11 februarie 2014, 11, 12, 14, 15 și 16 martie a expirat termenul de valabilitate a 1848 kg de marfă expusă la poziția nr. 10 din

procesul-verbal din 21 ianuarie 2014, iar la 16 aprilie 2014 a expirat termenul de valabilitate a 24 kg din aceeași marfă, scoase de sub sechestru prin încheierea inculpatului din 12 martie 2014 (instanța relevînd în acest context că pînă la 11 martie 2014 debitorul nu a solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe această marfă, ci a solicitat ridicarea sechestrului doar de pe marfa expusă la poziția nr. 14 și 15 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014);

- la 28, 29 martie 2014 și 01, 03, 04 și 06 aprilie 2014 a expirat termenul de valabilitate a 1012 kg din marfa indicată la poziția nr. 11 a procesului-verbal nominalizat, eliberată de sub sechestru prin încheierea inculpatului din 12 martie 2014 (și în acest caz pînă la 11 martie 2014 debitorul nu a solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe această marfă, ci a solicitat ridicarea sechestrului doar de pe marfa expusă la poziția nr. 14 și 15 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014);

- la 07, 14 aprilie 2014 a expirat termenul de valabilitate a 660 kg din marfa expusă la poziția nr. 9 din procesul-verbal din 21 ianuarie 2014, și la 16 aprilie 2014 a expirat valabilitatea la încă 120 din aceeași marfă (și în acest caz pînă la 11 martie 2014 debitorul nu a solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe această marfă, ci a solicitat ridicarea sechestrului doar de pe marfa expusă la poziția nr. 14 și 15 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014).

În vederea determinării încadrării acțiunilor inculpatului în elementele constitutive ale infracțiunii imputate acestuia, instanța urmează să determine cadrul legal ce reglementa la data efectuării de către inculpat a acțiunilor de executare drepturile și atribuțiile acestuia, aferente situației deduse judecării.

În acest context, instanța de apel reține că în temeiul art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.*

În conformitate cu art. 176 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *aplicarea sechestrului pe bunurile organizației sau ale persoanei fizice cu statut de întreprinzător, în cazul asigurării acțiunii, se efectuează în următoarea ordine:*

a) în primul rînd, pe bunurile care nu participă nemijlocit în producție: valori mobiliare, mijloace bănești (în monedă națională și în valută străină, inclusiv în numerar), autoturisme, obiecte de design din oficii și alte bunuri;

b) în al doilea rînd, pe produsele finite (mărfuri), precum și pe alte bunuri materiale care nu participă nemijlocit în procesul de producție și care nu sunt destinate utilizării nemijlocite în producție;

c) în al treilea rînd, pe bunurile imobiliare, precum și pe materia primă, materiale, mașini, unelte, utilaje, instalații, echipamente și alte mijloace fixe, destinate utilizării nemijlocite în producție;

d) în al patrulea rînd, pe bunurile predate unor alte persoane.

Sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune.

Potrivit dispozițiilor art. 178 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *încheierea de asigurare a acțiunii se execută imediat, în ordinea stabilită pentru executarea actelor judecătorești.*

În baza încheierii de asigurare a acțiunii, judecătorul sau instanța eliberează titlul executoriu reclamantului, iar copia încheierii de asigurare a acțiunii - pîrîntului.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) și (2) Cod de executare, *executorul judecătorec este în drept:*

a) să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege;

b) să citeze, la sediul biroului său și la locul efectuării actelor de executare, debitorul și alți participanți implicați în procesul de executare;

c) să solicite și să primească gratuit pe suport de hîrtie și în regim on-line din partea autorităților publice centrale și locale, a instituțiilor (inclusiv financiare), din partea altor organizații (indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare) deținătoare de registre de stat și de informații relevante pentru procedura de executare orice informație care ar permite identificarea debitorului, a patrimoniului său și a locului aflării lor;

d) să sesizeze autoritățile și persoanele competente referitor la faptele constatate de neconformare cerințelor înaintate legal de executorul judecătorec;

e) să prezinte cerințe legale persoanelor fizice și juridice părți în procedura de executare în vederea întreprinderii anumitelor acțiuni de executare;

f) să intre, cu acordul debitorului sau al membrilor lui de familie adulți (iar în lipsa acordului, cu concursul organelor de drept), în încăperile ce reprezintă domiciliul sau sediul debitorului, în alte încăperi și depozite ce aparțin debitorului, precum și în cele aflate în folosința acestuia, și să le cerceteze;

g) să calculeze dobînzii, penalități, alte sume rezultate din întîrzierea executării unei obligații ce decurge dintr-un document executoriu;

h) să acorde asistență părților în procedura de executare și altor solicitanți, explicîndu-le consecințele juridice ale actelor de

procedură;

i) să concilieze părțile în faza prejudiciară și în procedura de executare;

j) să constate, la cererea persoanei interesate, fapte și stări de fapt;

k) să comunice, la solicitarea părții interesate, actele procedurale;

l) să sechestreze, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate;

m) să recupereze datoriile pe cale amiabilă;

n) să aplice în regim on-line măsuri asigurătorii;

o) să elibereze copii de pe actele din dosarul de executare către terți neimplicați în procedura de executare doar în condițiile legii și în baza unei solicitări scrise;

p) să primească, în condițiile legii, onorarii și taxe pentru activitățile efectuate;

q) să urmărească mijloacele bănești ale debitorului (atât în numerar, cât și de pe conturile lui bancare) și veniturile lui (salariul, pensia, bursa, alte venituri) și să exercite controlul asupra corectitudinii în executarea indicațiilor sale privind urmărirea mijloacelor bănești și a veniturilor debitorului;

r) să aplice sechestrul pe conturile debitorului și să interzică băncilor virarea oricărui sume de pe aceste conturi, solicitând instituției bancare informații despre soldul sumei din contul debitorului, existent la momentul aplicării sechestrului, cu eliberarea imediată și necondiționată a unui extras bancar și comunicat informativ;

s) să primească informația de la instituțiile bancare privind operațiunile efectuate la conturile bancare ale debitorului, procedura și modul de înregistrare a actelor parvenite de la executorii judecătorești, precum și informații din registrele accesului persoanelor la celulele (safeurile) metalice închiriate de debitor și soțul/soția acestuia;

ș) să oblige instituțiile bancare să îl informeze despre deschiderea în viitor a unor conturi bancare de către debitor;

t) să urmărească mijloacele bănești și bunurile debitorului care se află la terți, inclusiv în instituții financiare;

ț) să ridice de la debitor obiectele indicate în documentul executoriu;

u) să beneficieze la timp și necondiționat de asistența organelor de drept, a organelor centrale de specialitate ale administrației publice și a autorităților administrației publice locale;

v) să interzică instituțiilor de stat, persoanelor cu funcție de răspundere, persoanelor fizice și persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, efectuarea anumitelor acte în privința debitorului sau a bunurilor lui, inclusiv a bunurilor care vor fi dobândite în viitor, care ar putea duce la împiedicarea executării, și să înainteze cerințe executorii persoanelor cu funcție de răspundere în vederea executării eficiente a documentului executoriu. Interdicția privind eliberarea documentelor de stare civilă, a actelor de identitate sau a permiselor de conducere se aplică exclusiv de către instanța de judecată;

w) să dispună anunțarea în căutare și reținerea mijloacelor de transport, să identifice bunurile debitorului;

x) să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești;

y) să solicite, după caz, organelor care au emis documentele executorii explicarea motivată a expunerilor dispozitive ale acestora, precum și explicarea modului și a ordinii de executare;

z) să folosească, în exercitarea atribuțiilor, mijloace de înregistrare audio, foto și video.

Executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

Conform prevederilor art. 27 alin. (1)-(8) Cod de executare (aici și în redacția în vigoare la data comiterii faptei imputate inculpatului), documentele executorii, eliberate de instanța de judecată, prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sau de asigurare a probelor, sau de anulare a lor se pun în executare prin intermediul executorului judecătoresc.

În baza încheierii de asigurare a acțiunii, instanța de judecată eliberează un titlu executoriu.

Încheierea de asigurare a acțiunii se execută imediat, iar cea de anulare a lor, după rămânerea definitivă a încheierii.

Executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acțiunii în limitele valorii revendicărilor din acțiune. În cazul în care instanța de judecată nu indică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, executorul judecătoresc este în drept să aplice interdicții sau sechestre tuturor bunurilor debitorului, fiind cont de prevederile art. 176 din Codul de procedură civilă. La cererea debitorului, în cazul când acesta demonstrează documentar că

valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, se mențin sub sechestrul doar bunurile a caror valoare acoperă valoarea acțiunii.

Executarea categoriilor de documente executorii, prevăzute în prezentul articol, se face conform prezentului cod și Codului de procedură civilă, cu derogările stabilite de prezentul articol.

Măsurile de asigurare a acțiunii aduse la îndeplinire de executorul judecătoresc își păstrează efectul pînă la executarea hotărîrii judecătorești asigurate sau pînă la anularea încheierii în al cărei temei acestea au fost aplicate.

Dacă încheierea instanței de judecată nu poate fi adusă la îndeplinire, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal și expediază instanței de judecată copia de pe el alăturată titlului executoriu, iar creditorului îi remite o copie de pe procesul-verbal.

Dispozițiile art. 90 alin. (1) și (2) Cod de executare prevăd că consecutivitatea urmării bunurilor debitorului poate fi stabilită, de comunul acord al părților în procedura de executare, ținîndu-se cont de prioritatea intereselor creditorului.

În cazul în care debitorul nu indică în ce consecutivitate solicită să fie urmărite bunurile sale, consecutivitatea va fi stabilită de creditor, în comun cu executorul judecătoresc, ținîndu-se cont de următoarea consecutivitate:

- a) în primul rînd vor fi urmărite bunurile personale ale debitorului libere de gaj sau de ipotecă și mijloacele bănești;*
- b) în al doilea rînd vor fi urmărite bunurile debitorului care se află în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, libere de gaj sau de ipotecă;*
- c) în al treilea rînd vor fi urmărite bunurile gajate sau ipotecate;*
- d) în ultimul rînd va fi urmărit bunul imobil în care domiciliază debitorul.*

Articolul 115 alin. (1)-(3) Cod de executare statuează că sechestrarea bunurilor constă în întocmirea unui proces-verbal în condițiile art.118 din prezentul cod.

Sechestrarea bunurilor debitorului persoană juridică se efectuează în prezența administratorului, a reprezentantului acestuia sau a unei persoane cu funcție de răspundere a debitorului, iar în cazul gospodăriei țărănești (de fermier) sau al întreprinderii individuale, în prezența debitorului ori a unui alt membru al gospodăriei sau, după caz, a unui membru de familie al fondatorului întreprinderii. Sechestrarea bunurilor debitorului persoană fizică se efectuează în prezența lui ori a reprezentantului său, ori a unui membru al lui de familie adult.

Dacă debitorul sau persoanele indicate la alin.(2) nu participă la sechestrarea bunurilor, cercetarea încăperilor și a altor locuri în care se află bunurile, precum și sechestrarea acestor bunuri, se efectuează în prezența a doi martori asistenți.

În baza art. 117 alin. (1)-(5) Cod de executare, evaluarea bunurilor supuse sechestrului se efectuează de către executorul judecătoresc la preșurile medii de piață din localitatea respectivă.

Dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul nu este de acord cu valoarea bunului determinată de executorul judecătoresc, acesta din urmă va antrena la evaluare un specialist în domeniu.

În cazul în care debitorul sau terțul împiedică accesul specialistului la bunul supus evaluării, debitorul sau terțul este lipsit de dreptul de a contesta valoarea stabilită a bunului, iar repararea prejudiciilor rezultate din eventuala diminuare a valorii poate fi pretinsă de debitor sau de terț.

În cazul în care nici o parte în procedura de executare nu contestă în termen prețul stabilit de executorul judecătoresc, evaluarea se prezumă a fi corectă și definitivă.

Cheltuielile de evaluare a bunurilor efectuate de specialist le suportă persoana care a contestat valoarea determinată de executorul judecătoresc.

Potrivit art. 123 alin. (1) Cod de executare, **dacă bunul sechestrat aflat la păstrare este expus degradării ori a suferit schimbări care implică pericolul deprecierei lui și nu mai este timp pentru înlăturarea, prevenirea degradării sau deprecierei bunului, persoana căreia i s-a dat bunul spre păstrare va informa la timp executorul judecătoresc, care este obligat să organizeze vânzarea bunului în condițiile prezentului cod. În acest caz, contestarea procesului-verbal de sechestrul nu va suspenda vânzarea bunurilor, iar prevederile art. 129 alin. (2) din prezentul cod nu se vor aplica.**

Raportînd dispozițiile normelor citate mai sus la circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră necesar de a reține primar următoarele:

Deoarece în temeiul art. art. 66 alin. (2), 118 alin. (5), 161-162 Cod de executare, actele întocmite de executorul judecătoresc (procesul-verbal de sechestrul și încheierile acestuia) sunt pasibile de contestare în ordine civilă de către creditor, debitor sau terți, cert că pînă la anularea actelor executorului judecătoresc prin hotărîre judecătorească irevocabilă civilă, subzistă prezumția legalității acestor acte pînă la proba anulării actelor respective.

Or, în cadrul examinării unei pricini penale instanța examinatoare nu este îndreptățită să examineze legalitatea actelor emise de executorul judecătoresc, decît prin prisma întrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal.

Cu referire la prezenta speță, Colegiul constată că nici procesul-verbal din 21 ianuarie 2014, emis de executorul judecătoresc, nici

încheierile emise de acesta ulterior, nu au fost anulate prin hotărâre judecătorească, ci, din contra, prin încheierea Judecătoarei Botanica, XXXXXXXXXX din 25 martie 2014, nr. 27-34/14, și decizia Curii de Apel Chișinău din 22 mai 2014, nr. 2r-1063/14, s-a constatat legalitate încheierii emise de inculpat la 12 martie 2014 și aplicarea de către acesta a sechestrului asupra conturilor bancare ale debitorului în limita sumei de 40882,40 euro, deoarece cerințele debitorului SRL „Eesti Fish” privind anularea acestora au fost respinse ca nefondate.

La examinarea contestației SRL ”Eesti Fish” privind anularea sechestrului aplicat prin procesul-verbal din 21 ianuarie 2014, instanțele civile au respins ca neîntemeiate obiecțiile înaintate de reprezentantul debitorului în ce privește nerespectarea de către executorul judecătoresc a procedurii de sechestrare a bunurilor.

În această ordine de idei Colegiul penal relevă că potrivit art. 6 par. 1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, interpretat prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unica îndreptățită să ofere interpretări prevederilor Convenției, puterea de lucru judecat (*res judicata*) presupune că hotărârea beneficiază de o prezumție irefragabilă ce exprimă adevărul și că nu trebuie contrazisă de o alta hotărâre (obligativitatea) (cauza Caracas c. României, cererea nr. 78037/01).

La fel, CtEDO a stabilit în repetate rânduri că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6 par. 1) al CEDO. Așa dar, dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creînd speranța legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară, statuarea în sens contrar fiind posibilă, prin prisma respectării prevederilor art. 6 din CEDO, numai în măsura în care ar fi posibil un revirement jurisprudențial justificat de o nouă interpretare a Legii (cauzele Tudor Tudor c. României, Stefall și Stef c. României, Unedic c. Franței).

În consecință, Colegiul constată că respectarea principiului securității raporturilor juridice nu-i permite de a reveni asupra soluțiilor ce au un caracter final și irevocabil expuse în hotărârile judecătorești civile mai sus nominalizate.

Or, adoptarea unei soluții contrare celei expuse prin hotărârile judecătorești civile ar echivala, potrivit art. 6 par. 1) din CEDO și jurisprudenței CtEDO (cauza Lungu și alții c. României), cu revenirea asupra unui punct al litigiului, ce a fost deja tranșat și care a făcut obiectul unei hotărâri judecătorești irevocabile, Colegiul neidentificînd nici motiv plauzibil ce ar permite de a proceda astfel și de a goli de substanță acele hotărâri judecătorești irevocabile.

Această poziție este susținută și de Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova din 01 martie 2016, în care aceasta a relevat că *unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, inter alia, ca atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești.*

Conturat astfel, principiul securității juridice presupune ca statul să depună diligențe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe și să interzică redeschiderea unor noi proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă.

Totodată, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului, Colegiul reține că potrivit legislației pertinente în vigoare la data realizării de către inculpat a faptelor susmenționate, în cazul în care titlul executoriu privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, eliberat de instanța de judecată, nu specifică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, art. 27 alin. (4) Cod de executare instituia dreptul executorului judecătoresc de a aplica interdicții sau sechestre asupra tuturor bunurilor debitorului, ținînd cont de prevederile art. 176 din Codul de procedură civilă, ce reglementează ordinea de aplicare a acestor măsuri.

Aceeași normă prevede că doar la cererea debitorului și doar în cazul în care acesta demonstrează documentar că valoarea bunurilor sechestrate depășește esențial valoarea acțiunii, se mențin sub sechestrul doar bunurile a căror valoare acoperă valoarea acțiunii.

Cu referire la prezenta speță, Colegiul conchide că inculpatul a aplicat sechestrul pe bunurile debitorului SRL „Eesti Fish” în lipsa în documentul executoriu a vreunei mențiuni referitoare la bunurile ce urmau a fi sechestrate, motiv pentru care acesta era îndreptățit de a aplica sechestrul pe toate bunurile debitorului, motiv pentru care instanța constată că acțiunile acestuia nu au depășit drepturile și atribuțiile oferite inculpatului de art. 27 alin. (4) Cod de executare.

Din aceste considerente Colegiul apreciază ca fiind nefondate acușările înaintate inculpatului referitoare la faptul că la executarea încheierii judecătorești privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii acesta a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor prin instituirea sechestrului pe toate bunurile părții vătămate, deoarece norma legală pertinentă invocată mai sus oferea expres inculpatului acest drept în contextul în care încheierea judecătorească respectivă nu specifica bunurile pe care urmează a fi aplicate sechestrul.

La fel, Colegiul penal apreciază ca fiind eronate trimiterile instanței ierarhic inferioare și ale părții acușării la dispozițiile art. art. 117 alin. (1) și 176 alin. (2) Cod de executare, deoarece aceste norme poartă un caracter general, iar în cazul dat aplicabile erau prevederile art. 27 alin. (4) Cod de executare, ce reglementa o situație specifică executării documentului executoriu privind instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, și, astfel, această din urmă normă are caracter special și este aplicabilă prioritar față de normele invocate de acuzare în temeiul art. 6 alin. (3) al Legii privind actele legislative.

Or, în contextul indicat mai sus, instanța deduce că anume debitorului îi aparținea sarcina de a dovedi documentar că sechestrul aplicat de inculpat în ordinea stabilită de art. 27 alin. (4) Cod de executare, este aplicat asupra unui număr mai mare de bunuri decît valoarea a cărei executare a fost asigurată prin documentul executoriu respectiv, și doar la cererea debitorului, probată corespunzător, inculpatul era în drept să ridice sechestrul aplicat de pe bunurile indicate de debitor în cerere, cu respectarea ordinii de executare stabilite de creditor și debitor, conform art. 90 Cod de executare.

În cazul dat. SRL „Eesti Fish” a solicitat doar la 04 februarie 2014 ridicarea sechestrului de pe bunurile ce exced valoarea asigurată a

acțiunii, fără a specifica în cererile înaintate care anume bunuri solicită de a fi eliberate de sechestrul

O astfel de specificație a fost făcută de debitor doar în cererea din 06 februarie 2014, dată la care acesta a solicitat ridicarea sechestrului de pe bunurile expuse la pozițiile nr. 14 și nr. 15 ale procesului-verbal din 21 ianuarie 2014, solicitare acceptată de inculpat prin încheierea emisă în aceeași zi.

La fel, în baza cererii debitorului din 21 februarie 2014 executorul judecătoresc Pașa Nicolae a eliberat de sub sechestrul prin încheierea din 22 februarie 2014 și marfa expusă la pozițiile nr. nr. 1, 2, 7.1 și 12 din procesul-verbal din 21 ianuarie 2014.

Astfel, executorul judecătoresc a ținut cont, potrivit art. 27 alin. (4) și art. 90 alin. (1) Cod de executare de solicitările debitorului, acestea fiind admise, conform cerințelor normelor indicate, după consultarea părților procedurii de executare, motiv pentru care aceste acțiuni ale inculpatului nu depășesc drepturile și atribuțiile oferite prin Lege la aplicarea sechestrului asupra bunurilor debitorului în cadrul executării documentului executoriu privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Din considerentele expuse, învinuirea adusă inculpatului referitor la faptul că acesta avea obligația de a evalua bunurile sechestrate contravine cadrului legal pertinent citat supra, și anume dispozițiilor normei speciale expuse la art. 27 alin. (4) Cod de executare.

Mai mult decât atât, Colegiul penal reiterează că, debitorul SRL „Eesti Fish” nu a prezentat inculpatului pînă la data de 09 iulie 2014, după adresarea către debitor a inculpatului și după expirarea termenelor de valabilitate a mărfii indicate mai sus, despre faptul expirării sau despre iminența expirării termenului.

Examinînd această circumstanță în cumul cu faptul că executorul judecătoresc Pașa Nicolae a anulat de fiecare dată sechestrul conform cererilor SRL „Eesti Fish”, de pe marfa specificată de aceasta, denotă odată în plus corespunderea acțiunilor inculpatului cerințelor Legii și lipsa în acțiunile acestuia a vreunei depășiri a drepturilor și atribuțiilor oferite prin Lege.

Colegiul apreciază ca fiind eronată acuzarea înaintată inculpatului referitor la faptul că la sechestrarea bunurilor nu a participat nici un colaborator de Poliție, sechestrarea fiind efectuată în absența reprezentantului debitorului, deoarece art. 115 și art. 116 Cod de executare nu instituiau obligația inculpatului de a implica colaboratorii de poliție la efectuarea acestei măsuri de executare, iar art. 115 alin. (3) Cod de executare prevede expres că în lipsa reprezentantului debitorului, sechestrarea bunurilor are loc în prezența a doi martori asistenți, cerință respectată de către inculpat.

Or, potrivit art. 178 alin. (1) Cod de procedură civilă și art. 27 alin. (3) Cod de executare, încheierea judecătorească privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii se execută imediat, obligație executată de către inculpat.

În același context instanța relevă că potrivit declarațiilor martorului Grigore Cotoman, conducerea SRL „Eesti Fish” cunoștea despre acțiunile realizate de inculpat la 21 ianuarie 2014, însă nu a asigurat prezența unei persoane împuternicite la executarea documentului executoriu prin aplicarea sechestrului pe marfa sus-indicată.

Instanța de apel apreciază ca fiind nefondată și învinuirea înaintată inculpatului referitoare la nesigilarea bunurilor sechestrate și neasigurarea păstrării acestora, deoarece marfa sechestrată a rămas în depozitul-frigider în care a fost plasată chiar de către SRL „Eesti Fish”, iar bunurile au fost transmise la păstrare administratorului SRL „Diloni Grand” care, în urmare acestei dispoziții, avea sarcina legală de a asigura integritatea bunurilor primite la păstrare fără obiecții.

Prin urmare, neajunsul a 500 kg de pește roșu invocat de acuzare nu este imputabil inculpatului, argumentele corespunzătoare ale acuzării fiind în contradicție cu dispozițiile art. 120 alin. (1) și art. 122 alin (1)-(4) Cod de executare.

De altfel, nici nu este clară calificarea din punct de vedere a legii penale a neajunsului de 500 kg pește roșu, acest fapt nefiind expres încadrat nici de cauzator, nici de prima instanță în calitate de parte componentă a faptei penale imputate inculpatului în prezenta cauză penală, a daunelor considerabile sau a altor urmări grave, ceea ce face imposibilă sarcina părții apărării în a-și valorifica drepturile procesuale.

Subsecvent, Colegiul constată că acțiunile inculpatului în cadrul executării documentului executoriu nr. 2e-756/14 din 18 ianuarie 2014 privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în privința bunurilor SRL „Eesti Fish” nu au depășit cadrul legal pertinent și, astfel, nu constituie nici exces de putere, nici depășire a atribuțiilor de serviciu.

Cu referire la urmările prejudiciabile, ce constau în daunele în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de Lege ale persoanelor fizice și juridice, inclusiv soldate cu urmări grave, instanța de apel reține că instanța de fond și partea acuzării au apreciat că prejudicierea părții vătămate SRL „Eesti Fish” a fost cauzat ca urmare a expirării termenului de valabilitate a mărfii sechestrate în valoare de 142526,72 lei, ce constituie un prejudiciu în proporții deosebit de mari conform art. 126 alin. (1) Cod penal, precum și prin stoparea activității SRL „Eesti Fish”.

În acest context, Colegiul reține că potrivit pct. pct. 54-60, 69 ale hotărîrii Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017, aceasta a statuat că *pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (nulla poena sine lege), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (nullum crimen sine lege).*

În cauza Dragotoni și Militaru-Pidhorni v. România (hotărîre din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat:

„Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare.”

În jurisprudența sa, Curtea a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita

incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016).

Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat că: „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza Del Río Prada v. Spania, cererea nr. 42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91).

Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza Cantoni v. Franța, nr. 17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, § 29,32, și cauza Kafkaris v. Cipru, hotărâre din 12 februarie 2008, § 140-141).

De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, § 71).

Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

Curtea reține că, în timp ce caracterul prejudiciabil al infracțiunii este determinat de obiectul juridic protejat, constituind semnul calitativ al infracțiunii, gradul prejudiciabil depinde de gravitatea faptei săvârșite (valoarea daunei, forma vinovăției, motivul, scopul etc.), fiind un semn cantitativ.

Astfel, sub aspectul calificativului „daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”, instanța de apel reține că potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Cu referire la calificativul „urmări grave”, Colegiul conchide că Legea penală nu oferă o interpretare legală sintagmei date, această categorie juridico-penală, prin esența și natura sa, reprezentând, astfel, un semn estimativ, fiind o varietate a semnelor variabile.

Pentru a rezolva problema întinderii urmării grave, ca de altfel al daunei considerabile într-un caz individual, este necesar să se ia în considerare cât de periculoasă este fapta comisă, având în vedere sensul general al justiției și conștientizarea juridică a societății, precum și impactul afectării interesului legal protejat. Dacă instanțele vor omite să soluționeze astfel de chestiuni de principiu, condamnarea se va considera una arbitrară, ceea ce va spori probabilitatea condamnării Republicii Moldova de către CtEDO pentru încălcarea previzibilității legii penale (cauza Liivik c. Estoniei, 25 iunie 2009, §104).

În acest context, Colegiul penal constată că, la urmări grave se raportează daune manifestate în proporții deosebit de mari; sistarea activității unei autorități, a unei instituții ori întreprinderi; survenirea insolvabilității unei întreprinderi ori lichidarea acesteia; sinuciderea sau tentativa de sinucidere a victimei sau apropiaților ei; survenirea decesului victimei; inundarea spațiilor în care locuiesc persoane; provocarea unor accidente în transportul de persoane; provocarea prăbușirii clădirilor și construcțiilor locuite; provocarea alunecărilor de teren; pieirea în masă a animalelor; provocarea ruperii barajelor; provocarea unor contagieri; provocarea avariilor, catastrofelor; provocarea unui dezastru ecologic sau social etc.

Instanța reține că evaluarea corectă și unitară a urmărilor prejudiciabile, în cazul infracțiunii imputate inculpatului este principială, deoarece de întinderea acestora depinde disocierea infracțiunii în vederea aplicării sferei ilicitului penal sau a celui contravențional sau disciplinar, iar evaluarea corectă a conținutului urmării prejudiciabile este de importanță majoră, deoarece, dacă se va constata că prin fapta incriminată nu s-au cauzat daunele specificate în textul Legii, în legătură cu lipsa unui corespondent contravențional, fapta va fi susceptibilă doar de răspundere disciplinară.

Prin prisma constatărilor expuse, cu referire la agravanta „soldate cu urmări grave”, Colegiul constată lipsa unor astfel de consecințe prin prisma constitutivelor enumerate supra, inclusiv a proporțiilor deosebit de mari invocate de instanța ierarhic inferioară ca determinată a urmărilor grave.

Concomitent, Colegiul remarcă omisiunea instanței de fond de a ține cont de Legea nr.207 (în vigoare din 07 noiembrie 2016) prin care, au fost expuse într-o redacție nouă prevederile art. 126 al. (1) Cod penal, ce reglementează conceptul de „proporții mari”. Prin aceeași Lege, art. 126 Cod penal a fost completat cu alineatul (1/1), ce definește noțiunea de „proporții deosebit de mari”.

Astfel, potrivit art. 126 alin. (1/1) Cod penal (introdus prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016, în vigoare din 07 noiembrie 2016), aplicabilă speței prin prisma art. 10 Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit hotărârii Guvernului nr. 1000 din 13 decembrie 2014 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014 (în vigoare la data comiterii faptelor imputate inculpatului), cuantumul acestuia constituia 4225 lei.

Prin urmare, 40 de salarii medii constituia suma de 169000 lei, motiv pentru care este cert că suma reținută de instanța de fond cu titlu de urmări grave nu se încadrează în noțiunea de proporții deosebit de mari în conformitate cu textul Legii și, astfel, aceasta nu poate fi apreciată ca fiind o urmărire gravă.

Colegiul notează că Legea nr.207 este mai blândă și, astfel, produce efect retroactiv, fiind aplicabilă situației inculpatului.

Colegiul reamintește în acest context că potrivit CtEDO (cauza Jamil c. Franței), aplicarea retroactivă a unei Legi penale mai favorabile este un drept inerent al persoanei, ce derivă din art. 7 al CEDO, iar neaplicarea Legii penale mai favorabile ar duce la violarea acestei norme din Convenție.

Astfel, Colegiul conchide că la aplicarea retroactivă a Legii penale mai favorabile, în cazul în care fapta infracțională, urmărirea penală sau judecarea cauzei (inclusiv în apel și recurs) se vor produce în diferiți ani calendaristici în care quantumul proporțiilor mari sau deosebit de mari se va majora, organele judiciare sunt obligate să recalifice fapta de fiecare dată când vor pronunța hotărârea, pentru a se asigura de conformitatea acesteia cu noua lege penală mai favorabilă.

Concomitent, instanța de apel constată că instanța de fond eronat a atribuit la daune considerabile stoparea activității victimei în rezultatul acțiunilor efectuate prin aplicarea sechestrului pe mijloacele bancare din conturile acesteia precum și prin sechestrarea bunurilor ce le deține drept capital circulant.

Or, la dosar lipsește vreun ordin/decizie a organului abilitat al SRL „Eesti Fish” prin care acesta ar fi declarat pentru perioada aplicării sechestrului șomaj tehnic sau că societatea dată și-ar fi suspendat activitatea în ordinea stabilită de Legea privind societățile cu răspundere limitată.

Prin urmare, dat fiind că la baza unei sentințe nu pot fi puse presupuneri neprobate, Colegiul constată că aspectele indicate nu constituie o daună considerabilă a victimei.

Mai mult decât atât, din materialele prezentate supra, instanța deduce că debitorul și-a continuat activitatea, iar inculpatul nu i-a creat în acest sens impedimente, oferind posibilitate debitorului de a-și comercializa marfa cu stabilirea condițiilor în vederea asigurării executării documentului executoriu, fapt despre care, în urma inacțiunii în acest sens a debitorului, a fost pus în discuție anume de către inculpat, ceea ce denotă odată în plus bună-credința și legalitatea acțiunilor acestuia.

Instanța respinge în aceeași ordine de idei și argumentele acuzării referitoare la faptul că sechestrarea concomitentă a mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale debitorului și a mărfii, depășește limitele stabilite de Lege, deoarece asupra legalității acestor operațiuni simultane s-au expus deja instanțele civile la examinarea contestației SRL „Eesti Fish”, iar ridicarea de către inculpat a sechestrului a avut loc conform solicitărilor debitorului.

În continuarea acestei idei și cu referire la legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, instanța reține că potrivit normei imputate inculpatului, o condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin Lege sau printr-un act subordonat Legii, și urmările survenite.

Astfel, Colegiul conchide că, deși inculpatul a aplicat sechestrul pe multitudinea de bunuri ce aparțineau debitorului SRL „Eesti Fish” în vederea executării documentului executoriu privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, această acțiune a inculpatului era conformă cerințelor Legii, după cum s-a indicat mai sus, și, astfel, nu constituie o faptă ilicită.

La fel, menținerea sechestrului pe bunurile corespunzătoare la diverse etape, inclusiv asupra bunurilor a căror valabilitate a expirat ulterior (despre care fapt inculpatul nu cunoștea), s-a datorat inacțiunii SRL „Eesti Fish”.

Or, deși potrivit cadrului legal pertinent SRL „Eesti Fish” avea obligația de a înainta executorului judecătoresc Pașa Nicolae o cerere privind ridicarea sechestrului de pe bunurile a căror valoare depășesc suma asigurată prin documentul executoriu cu specificarea acestor bunuri și prezentarea documentelor confirmative, partea vătămată a solicitat doar ridicarea sechestrului de pe unele bunuri, cereri acceptate întocmai de inculpat.

În consecință, este cert că lipsa unei solicitări a debitorului de a scoate de sub sechestr bunurile a căror valabilitate expira și neinformarea despre acest fapt a inculpatului, este imputabilă exclusiv SRL „Eesti Fish” și nu este opozabilă inculpatului.

Mai mult decât atât, instanța de fond nu a argumentat cum a ajuns la concluzia că între evenimentele derulate – faptă și consecințele imputate, există legătură causală.

Din contra, Colegiul penal observă că peștele de la poziția 12 (780 kg Biban de mare (pește roșu)), a fost scos de sub sechestr prin încheierea din 21 februarie 2014 și plasat din nou sub sechestr prin încheierea din 12 martie 2014.

Astfel, legătura causală dintre fapta imputată - procesul-verbal de sechestr din 21 ianuarie 2014, și dauna imputată prin expirarea termenului de valabilitate a peștelui din poziția 12, a fost întreruptă, iar instanța și partea acuzării nu au motivat cum, în opinia lor, o legătură causală se poate menține în situația în care între cauză (fapta imputată) și efect (urmări) intervine o cauză exterioară și dacă aceasta nu a influențat survenirea vreuneia din consecințele imputate.

Instanța de fond și partea acuzării nu au stabilit valoarea mărfii cu termenul expirat din poziția 12 în privința căreia nu se constată legătura causală pentru a putea verifica corectitudinea calificării faptei imputate conform vreunei norme penale.

Colegiul penal reține de asemenea, lipsa legăturii de cauzalitate dintre faptă și urmări imputate și în privința urmării – peștelui din poziția

14, care a tosta scos de sub sechestru la 06 februarie 2014.

La fel, imputarea inculpatului a expirării termenului mării expuse la poziția nr. 10 din procesul-verbal din 21 ianuarie 2014 este eronat și în contextul în care această marfă, nefiind înscrisă în certificatul sanitar-veterinar formularul nr.2, seria SP nr.0100492 din 13.12.2013 eliberat de DMSA Chișinău, nici nu putea fi pusă în circulație pe teritoriul țării în conformitate cu exigențele Legii cu privire la stabilirea principiilor și a cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor.

Prin urmare, este cert că în speță lipsește atât o faptă ilicită a inculpatului, cât și lipsa de cauzalitate a acțiunilor întreprinse în limitele Legii cu consecințele invocate de victimă drept prejudicii ale sale.

Instanța reiterează aici că anume inculpatul a solicitat la 16 iunie 2014 debitorului informarea sa dacă acesta intenționează să primească la păstrare bunurile sechestrate în vederea comercializării, conform înțelegerii din 06 februarie 2014, inclusiv cu creditorul, fapt confirmat și de acesta, fiind cert că debitorul SRL „Eesti Fish” nu a acționat din motive necunoscute în sensul indicat pînă la data respectivă.

Din considerentele date argumentele acuzării și a instanței de fond referitoare la cauzarea de către inculpat a unor daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de Lege ale SRL „Eesti Fish”, soldate cu urmări grave, sunt nefondate.

Concomitent, Colegiul constată că în cadrul procedurii de executare și pînă la urmărirea penală în cadrul prezentei cauze penale nici una din părțile procedurii de executare nu l-au informat pe inculpatul Pașa Nicolae despre iminența expirării termenului de valabilitate a unei părți din marfa aflată sub sechestru.

Astfel, în aceste circumstanțe este contrazisă concuzia acuzării că inculpatul era conștient de careva pericol pentru obiectul infracțiunii imputate, că a acționat în mod vădit ilegal și că își dădea seama de probabilitatea survenirii unor consecințe prejudiciabile pentru victimă.

Colegiul respinge argumentele acuzării referitoare la faptul că inculpatul era obligat să verifice perioada de valabilitate a mărfii sechestrate, deoarece potrivit art. 123 alin. (1) Cod de executare această obligație aparține persoanei căreia bunurile sechestrate i-au fost transmise spre predare sau proprietarului acestuia, astfel încît transpunerea acestei obligații în sarcina inculpatului este contrară Legii.

În consecință, Colegiul constată că în acțiunile inculpatului Pașa Nicolae nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și/sau alin. (3) lit. d) Cod penal, motiv pentru care acesta urmează a fi achitat pe motiv că lipsesc elementele infracțiunilor imputate în acțiunile inculpatului, situație ce denotă necesitatea casării sentinței Judecătoriei Botanica, XXXXXXXXXX din 28 martie 2016 în vederea înlăturării erorii comise la emiterea acesteia.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de SRL „Eesti Fish”, instanța de apel reține că în corespundere cu art. 14 alin. (1) și (2) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Potrivit 1398 alin. (1) și (2) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform art. 1416 alin. (1)-(4) Cod civil, instanța de judecată stabilește felul despăgubirii în funcție de circumstanțe. Ea va lua hotărîre diferită de cererea păgubitului numai din motive întemeiate.

Instanța de judecată, adoptînd hotărîre cu privire la reparația prejudiciului, obligă autorul prejudiciului să pună la dispoziție un bun de același gen și de aceeași calitate, să repare bunul pe care l-a deteriorat ori să compenseze integral prin echivalent bănesc prejudiciul cauzat.

Instanța de judecată stabilește quantumul reparației prin echivalent bănesc în funcție de întinderea prejudiciului de la data pronunțării hotărîrii. Persoana vătămată poate cere despăgubiri suplimentare pentru prejudiciul care a apărut după pronunțarea acestei hotărîri.

Repararea prejudiciului prin echivalent bănesc se face prin încasarea unei sume globale în folosul persoanei vătămate sau prin stabilirea unei redevențe. În cazul în care se stabilește o redevență, debitorul poate fi obligat la depunerea unei garanții.

În temeiul art. 182 alin. (2) CPC, dacă hotărîrea de respingere a acțiunii reclamantului a devenit irevocabilă, pîrîtul este în drept să intenteze împotriva lui acțiune în reparație a prejudiciului cauzat prin măsurile de asigurare a acțiunii, luate la cererea acestuia, indiferent de vinovăția reclamantului.

Din conținutul normelor citate mai sus, Colegiul conchide că repararea prejudiciului material cauzat prin fapte delictuale civile este reparabil doar în cazul întrunirii cumulative a tuturor elementelor constitutive ale răspunderii delictuale civile (lipsa cel puțin a unuia din acestea excluzînd acest tip de răspundere), după cum urmează:

- fapta ilicită;
- vinovăția (dacă contrariul nu este expres prevăzut de Lege);
- consecințele prejudiciabile; și

- legătura cauzală între acestea.

Cu referire la prezenta speță Colegiul penal constată că inculpatul nu a comis o faptă ilicită în raport cu partea civilă, acțiunile întreprinse de inculpat încadrându-se în limitele Legii, astfel încât acestea nu pot fi apreciate ca fiind fapte ilicite.

La fel, în speță lipsește legătura cauzală între acțiunile inculpatului și consecințele prejudiciabile invocate de partea civilă, instanța reiterând în această ordine de idei, că potrivit legislației ce reglementa executarea dispozițiilor judecătorești privind aplicarea sechestrului inculpatul era în drept să ridice sechestrul aplicat doar în baza cererii debitorului, confirmată documentar, și în ordinea stabilită de comun de creditor și debitor, fapt realizat de inculpat.

Or, inculpatul a ridicat de fiecare dată sechestrul asupra bunurilor specificate de debitorul SRL „Eesti Fish”.

Totodată, partea civilă, contrar obligației pozitive instituite de art. 123 Cod de executare, nu a înștiințat în timp inculpatul despre iminența expirării termenului de valabilitate a mărfurilor puse la baza calculării prejudiciului material și nici nu a solicitat ridicarea sechestrului de pe acestea anterior expirării valabilității.

În consecință, instanța conchide prin prisma art. 612 alin. (1) și (2) și art. 1417 alin. (1) și (2) Cod civil, că expirarea valabilității mărfurilor respective și imposibilitatea comercializării acestora s-a datorat inacțiunii părții civile SRL „Eesti Fish” și, astfel, survenirea acestui prejudiciu nu este într-o legătură cauzală cu acțiunile inculpatului, licite conform constatărilor expuse supra.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru adjudecarea prejudiciului pretins de partea civilă, motiv pentru care solicitările expuse în cererea SRL „Eesti Fish” urmează a fi respinse în conformitate cu art. 387 alin. (1) CPP.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind că instanța de apel a constatat lipsa în acțiunile inculpatului Pașa Nicolae a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și alin. (3) lit. d) Cod penal, concluziile contrare ale instanței de fond, argumentele acuzării și ale părții civile fiind eronate, fiind combătute integral prin constatările expuse anterior, instanța stabilind și netemeinicia acțiunii civile, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate de acuzator și de partea vătămată, de a admite apelul declarat de partea apărării, a casa sentința Judecătoriei Botanica, XXXXXXXXXX din 28 martie 2016, emisă în privința inculpatului Pașa Nicolae XXXXXXXXXX, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri conform modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l achita pe Pașa Nicolae XXXXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii, cu respingerea acțiunii civile.

Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanța de apel, în conformitate cu art.415 alin. (1) pct. 1) lit. c), și pct. 2 art. 417-418 CPP al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău ,

D E C I D E:

Respinge apelul procurorului XXXXXXXXXX, și apelul avocatului Kușnir Mariana, în interesele SRL,, Eesti Fish”, ca fiind nefondate.

Admite apelul inculpatului Pașa Nicolae și apelul avocatului XXXXXXXXXX în interesele inculpatului Pașa Nicolae, casează total sentința Judecătoriei Botanica XXXXXXXXXX din XXXXXXXXXX și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Pașa Nicolae XXXXXXXXXX se achită pe art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Se respinge acțiunea civilă înaintată de SRL „Eesti Fish” împotriva inculpatului Pașa Nicolae, privind repararea prejudiciului material de 330 000 (trei sute treizeci mii) lei, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la data pronunțării integrale a deciziei stabilită pentru 09 august 2018, ora 14.⁰⁰ min.

Președintele ședinței

Oxana Robu

Judecători

Igor Mânăscurtă

Ursu Ludmila